

உ

விநாயகன் துணை.

3537

வெலி

அனுபவநந்ததீபிகை

இஃது

ஸ்வகீயாநந்த யோகிகளெனும், டாலயம்.

பொதிகைமலைச்சித்தர் பொன்னடிக்காளாகிய
 கு ா னு ந ன் த, ந ா த ழ னி ஸ் வா மி க ள வ ர் க ள்
 மாணுக்கரும்,

தீ ரு வெ வ் வ ரு ர்

திருவூர் இராஜா அவர்கள்

ஹைஸ்கூல். தமிழ்ப் பண்டிதருமாகிய

ல. நாராயணசாமிநாயகர் அவர்களால்
 இயற்றப்பட்டு,

ஸப்ரிஜிஸ்ற்றரூர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ

ந. கிருஷ்ணசாமி ஐயரவர்கள் B. A.

முதல்வகுப்பு

ஆஸ்பிடல் அஸிஸ்டான்ட்

பெ. இலக்ஷ்மையநாயுடு அவர்கள்

நன்முயற்சியால்,

சென்னை:

அல்பீனியன் அச்சியந்தரசாலையில்
 பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1893.

Copyright Reserved.

ACC. NO
 3537

விளம்பரம்.

இப்புத்தகம் வேண்டுவோர் சென்னையில்,

லிங்கசெட்டித் தெருவு 301-வது நெம்பர் வீட்டில் ம-நா-ந-ஸ்ரீ, சக்கரை
செட்டியாரிடத்திலும்,

தம்புசெட்டித்தெருவு 91-வது நெம்பர் வீடு இராஜா செட்டியா
ரிடத்திலும்,

பிடாரியார் கோவில் தெரு 61-நெம்பர் வீட்டில் வைத்தியர். ம-நா-ந-ஸ்ரீ,
வேலுமுதலியார் குமாரர் ம.நா-ந-ஸ்ரீ, துரைசாமி முதலியாரிடத்திலும்,

திருவள்ளூர்

திருவூர். இராஜாவவர்கள் பாடசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்

ம-நா-ந-ஸ்ரீ, ல. நாராயணசாமி நாயகரிடத்திலும்,

புத்தகம் 1-க்கு விலை 0—4—6 கொடுத்துப்பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

வெளியூரார் 5-அணு அனுப்பவேண்டும்,

10-புத்தகம் வாங்குவோருக் கொருபுத்தகம் அதிகமாய்க் கொடுக்கப்படும்.

சா த் துகவிகள்.

ஸ்ரீஹ்ஸகார ஸ்ரீஹ்ஸகாரேயவஸ்ய,
 ஸ்ரீஹ்ஸகாரேயவஸ்ய,
 ஸ்ரீஹ்ஸகாரேயவஸ்ய,
 ஸ்ரீஹ்ஸகாரேயவஸ்ய.

ஸ்ரீஹ்ஸகாரேயவஸ்ய
 ஸ்ரீஹ்ஸகாரேயவஸ்ய.

ஸ்ரீஹ்ஸகாரேயவஸ்ய ரவீந்த்ர ஸ்ரீஹ்ஸகாரேயவஸ்ய
 ஸ்ரீஹ்ஸகாரேயவஸ்ய ரவீந்த்ர ஸ்ரீஹ்ஸகாரேயவஸ்ய.

இதுவுமது.

ஸ்ரீஹ்ஸகாரேயவஸ்ய ஸ்ரீஹ்ஸகாரேயவஸ்ய
 ஸ்ரீஹ்ஸகாரேயவஸ்ய ஸ்ரீஹ்ஸகாரேயவஸ்ய
 ஸ்ரீஹ்ஸகாரேயவஸ்ய ஸ்ரீஹ்ஸகாரேயவஸ்ய
 ஸ்ரீஹ்ஸகாரேயவஸ்ய ஸ்ரீஹ்ஸகாரேயவஸ்ய

நடாதுரு

கோவிந்தாசார்யவிரசித
 ஸ்ரீஹ்ஸகாரேயவஸ்ய.

ஸ்ரீஹ்ஸகாரேயவஸ்ய கவிருசிதம்
 த்ரையந்த போத்ய ஸ—கபோதம்
 க்ரந்தம் விசித்ர பத்யம்
 வாத்தஸ்யோ கோவிந்த கோவிதஸ்தெளதி

ம - னா - னா - ஸ்ரீ, புராசை அஷ்டாவதாநம்
 மஹாவித்வான் சபாபதிமுதலியாரவர்கள் மாணுக்கர்

ம - னா - னா - ஸ்ரீ, திருமயிலை

சண்முகம்பிள்ளை யவர்கள் பாடிய
 அறுசீர்க்கழி நேடிலடிவிருந்தம்.

சீர்பூத்த வருமறையின் செம்பயனை நாதமுனித் தேசி கேசன்
 கார்பூத்த கரத்தினுணர்த் திடநாரா யணசாமி கவர்ந்தெம் போல்வார்
 பார்பூத்த பவத்துழலா தனுபவா நந்ததீ பிகையாம் பண்பார்
 பேர்பூத்த தூலெனச் செய் துதவினன்மற் றவன்கருணை பேசற் பாற்றோ.

பிரமபீடம் ஸம்பத்கிரி

அச்சுததாஸ ஸுவாமிகளவர்களியற்றிய

எண்சீர்க்கழ்நெடிலடி விருத்தம்.

வேதமுடி வாயவிழுப் பொருளாஞ் சோதி
விளங்குநிலை யுளங்குளிர விமலர்க் கோது
நாதமுனி யருட்குரவ னுபய பாத
நாடினனாத் தவம்புரியு நலத்தின் மிக்கா
னிதமுட னுலகமுயப் பரிவாற் சொற்றா
னிகழனுப வாநந்த தீபி கைப்பேர்
போதமுறு மரும்பனுவ னிகரற் றோங்கும்
புகழ்நாரா யணசாமிப் புனிதன் மாதோ.

அத்வைத ஸமாஜ வித்வத்ஜன சேகரர்

ஸ்ரீமான்

மணிமங்கலம் அத்வைதாவதாநம்

திருவேங்கட முதலியாரவர்களியற்றிய

அகவல்.

பரமுதன் ழுன்றும் பண்பென, நிநீஇயினன்
உரனெனச் சொருபத் துறுநா. னுண்மை,
யறிவா நந்த மபரோ க்ஷமான்மா.
சிநிதெனப் பெரிதெனச் செப்புவ ருபாதியான்.
மறையமுடி யுபநிட மாண்பிது. வவ்வழி
கறையறு மாட்சியிற் கர்ட்டக் கண்டோன்
மறையமுடி நாத முனிவழித் தொண்டன்
பெருமிதத் துலகம் பிரமை தீர
நவின்றனன் நாரா யணசாமி நாவலன்
கவிற்பெறு வதுபவா நந்ததீ பிகையெனப்
பேதம தகலப் பெருநா லொன்றிதை
வேதமென்றுலகீர் வினாந்துபோற் றிடுமினே.

பிரமபீடம் ஸம்பத்கிரி அச்சுததாஸ ஸுவாமிகள் மாணாக்கர்
எலப்பாக்கம்

இராமசந்திர குருஸாமி தாசரவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடி விருத்தம்.

சீராய நான்மறையுந் தெரிவறிய பரம்பொருளாத் திகழ்வான் வேண்டிப்
பேராய நாதமுனிப் பெம்மான்றன் றிருவருளைப் பெருமா யோகி
பூராய நல்லனுப வாநந்த தீபிகையாம் பொருவின் மெய்ந்து
ஞராய னுக்குவயப் பெருந்தவத்தோ னுலகுவப்ப நவின்றான் மன்தோ.

ம-ந-ந-ஸ்ரீ, வித்வான் தசாவதானம் பேறை

ஜகநாத பிள்ளை யவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடி விருத்தம்.

அருநாத முனிக்களிப்பார்க் கதனாடு மறைமுடிவு மணியாப்போடு
பொருநாத முனின்சொல்லும் விரவனுப வாந்தப் பொருணூற் சொற்றாய்
வருநாத முனியடிக ளடிபரசி யெவ்வுனூர் வயிற்பா வன்மை
தருநாத முனிலை கைம்மா றருணராயணசாமி தகைய நீயே.

திருத்துருத்தி இந்திரபீடங் கரபாத்திரசுவாமிகள்

ஆதினத்துக்குரிய ஈசூர் கணக்கு

சச்சிதானந்த சுவாமிகளவர்கள் மாணுக்கர்

ம-ந-ந-ஸ்ரீ, பு. ஆறுமுகமுதலியாரவர்கள்
இயற்றிய

வெண்பா.

அதுபவா நந்தமெனு மான்றதீபி கையொன்
றதுபவமா நிக் வரைந்தான்—ததுவறியா
நாரா யணசாமி நாமமுடை யான்றனது
தீராத வின்பமதிற் றேர்ந்து.

ம-ந-ந-ஸ்ரீ வித்வான் பிராயங்குப்பம்

முத்துலிங்கப்பிள்ளையவர்களியற்றிய

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

மலர்மணிக் கடலுடை வைப்பிடை யெழுந்த
பலர்திணி யாணவப் பவக்கான் களைந்தே
யகங்கா ரக்கல் லகலப் பிளந்து
சுகந்தர மனவெளி தோய மோனமாம்
வித்திட் டன்பாம் வீறுநீர் பாய்ச்சிச்
சத்திக் குமாயைப் பறவையைச் சாடிப்
புண்ணியம் விளைந்த போகம் புசித்த
கண்ணிய நாதமு னிக்கட லாழ்ந்து
சுடர்வடி வாகித் துரியத் திலங்கும்

நடனர்செங் கோகன கத்தாள் வணங்கி
 யல்வழி யென்ப தடாதெனத் தடுத்து
 நல்வழி விடாது நடக்குந் தவரும்
 சீரோடு பரத்திற் சிறப்புற் றிருந்து
 பாரோடு நீரும் பற்றிய லயத்தில்
 வெள்ளந் தலைமிசை மேவி நிலைத்தாங்
 கெள்ளா முடியி லிருந்தசை யாத
 வல்ல சித்தரும் மாறா நாட்டருஞ்-
 சேடச் செல்வருந் திறந்தர மறிவி
 சேடச் செல்வருந் செவிட்டா விற்ப
 வம்பல மடைவா னற்புதக் காட்சியா
 யிற்பரி விற்பமுற் றியாவரும் வியக்க
 வாய்ந்த நன்னூலில் வைத்த வேணிபோன்ம்
 சொற்பொரு டொடைபல சுவைபரி மளிக்கப்
 பற்பல கற்பனைப் பாவலர்க் கொருதுணை
 விற்பனக் காவென மீறிய பான்மையில்
 இருநில முகமென விருக்கும் வேலூர்
 திருவிலக் குமையநா யகர்சே யாகி
 வளர்ந்தருள் வளர்த்த மாசிலா மனத்தா
 னளந்தபூம் பதந்தலைக் கன்புடன் புனைந்த
 நாரா யணசா மிநாயக னென்போன்
 மாறாச் சுகாநந் தபோதம் வளைந்து
 தந்தன னுண்மை தழைக்கச்
 செந்தமிழ் வாணருந் தேரக் களித்தே.

ஸ்ரீ - ஸோமசுந்தர மஹரிஷிகோத்ர ஸம்பவரான

கு ண டே ரு,

ம-ந-ந-ஸ்ரீ இராகவய்யரவர்களியற்றியது.

- (நீ) நீமத்பரமஹம்ஸே நேவாந்தரம்ஸு । ப்ரஜ்ஞாநதிவ்ய ப்ரஹ்மகருண்டு ।
 வேதாஹமபுராணவித்யுண்டுபஸ்யுண்டு । ஜேமூஸீசமதுண்டு । ப்ர
 கருண்டு । ஸஞ்சயரஹித்யுண்டுசஞ்சய்யாஹுண்டு । ஸத்யவா
 ஸ்யுண்டுப்ரசஸ்தயாஹு । அவ்யயஹ்வஸுதாஸ்யத்யப்துண்டு ।
 ஸர்வஹுதேஸமுண்டு ஸஹுது ஹஸுது ॥ அஹுவித்யுண்டு ந
 ராயணகவிவருது । நிஹமஸாரம்ய பூர்த்து)கநிர்ஸஸம்ய ।
 ஜாநநிஜேஷகநிஸஸு கரவியுண்டே । ஸஸுதவாஸந்ததிபிக்ஸநிஸுதிண்டே ॥

த த் து வ வ் லே சீ ன்

ம-ந-ந-ஸ்ரீ

பு. முனிசாமிநாயகர் அவர்கள்

இயற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஆசிரியப்பா.

உல்குயிர் புரக்கு மொருதனி முதலே
 மலகிலாப் பரம்பொரு ளாகுவ தெனவே
 நிலவிய ஞான நிதியுடை யொருவன்
 தலைமைசே ரிராய வேலூர் தனிலே
 பலகு தனெனெனப் பாவலர் மதிக்க
 விலகிய விலக்கு மையநா யகனெனும்
 பெயர்புனைந் தில்லறம் பேணுறு வோன்வயின்
 துயரிரு ளிரிந்தே தூய்மை மல்க
 நயலுடை நாரண சாமிநா யகனெனும்
 பெயருடைப் பெரியோன் பூமியி லுதித்தே
 ஆதவ னெனவே யவனியோர் துதிக்கும்
 நாதமு னீஸ்வர னல்லருள் புனைந்து
 கலைபல வாய்ந்து கலைவலோர் துதிக்க
 நிலைபெறு நீணில நீடு வாழ்த்தத்
 தலைமையா மதுபவா நந்ததீ பிகையென
 உயர்வொப் பில்லா வுத்தம தூலிதை
 அயர்வற யாவரு மனுபவித் தின்பம்
 அடைவுறும் பெருட்டே யமைத்தனன் திஞ்சொல்
 நடைதொடை யாதிய நயம்பெறத்தானே.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	தலைப்புகள்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க	அடைக்கலப்பத்து	...	...	அடக்கலப்பத்து	அடைக்கலப்பத்து
க	அறிந்தழிவாயெனல்	...	உ	புகைக்குட்	புகைக்குட்
உஉ	அபயம்	...	எ	செயிர்வே	செயிர்வே
உஅ	அச்சம்	...	ச	தெர்ந்திங்	தெர்ந்திங்
	ஹை	...	சு	மறே	மறே
ரு௦	அன்னப்பத்து	...	...	...	...
சுஉ	இயற்கைநிலை கூறல்	...	உ	கதோடராத	தொடராத
உரு	உபதேச வினாவிடை	...	ச	கதெகி	தேகி
ரு௦	ஐயமகற்றல்	...	கசு	நிருத்தக்	நிறுத்தக்
சு௦	கடைக்கணித்தமை கூறல்	...	...	...	...
க	குரு வணக்கம்	...	...	...	...
சஎ	குரு சொருபங் கூறல்	...	...	...	...
ருசு	கைம்மாறு காணோனெனல்	...	ரு	கயனுத்துணை	பணுத்துணை
	ஹை	...	அ	கேது	கெது
	ஹை	...	எ	நினைவரு	நினைவறு
உசு	சாதனமுறைமை	...	சு	நமுடலல	நாமுடலல
ருஅ	சித்தர் நூன்மயக்கொழிதல்	...	உ	கபற்றறுந்த	பற்றறுத்த
	ஹை	...	கசு	உசொல்லிசெய	சொற்றியற்ற
	ஹை	...	கசு	நராகபலியி	ராகவுணவி
	ஹை	...	உசு	உபின்னுமல்-வ	பின்னு-ம
சரு	சிர்பாதவல்லபம்	...	ரு	கசெத்துசா	செத்துச்சா
சஅ	சொருபாநந்தக்கொம்மி	...	...	...	...
சரு	திரிபகறல்	...	சஉ	உமிதிருத்தி	மீதிருத்தி
	ஹை	...	சரு	உஉரங்கிடா	உறங்கிடா
சசு	திருச்சாழல்	...	சு	கமோமறுத்	மோகமறுத்
	ஹை	...	...	உசாராக்கரை	சாராக்கரை
ருசு	திருவுந்தி	...	சு	உதிகழ்லதது	திகழ்லதது
உசு	தெளிந்தது தெளித்தல்	...	ரு	சநெந்தே	நொந்தே
	ஹை	...	சு	ருதத்தஞ்	தத்தஞ்
உரு	நன்றிமறவாமை	...	...	...	...
ருரு	நின்றநிலைகூறல்	...	ச	உயெதும்	லெய்தும்
	ஹை	...	ச	கவிடத்தேவ்வா	விடத்தேவ்வா
	ஹை	...	சு	ருனெழித்திலே	னெழித்திடலே
	ஹை	...	எ	ருசத்தாசுத்	சுத்தாசுத்
	ஹை	...	சு	ருலெங்ஙன்	ளெங்ஙன்
ருசு	நீத்தார்நெறி	...	...	...	...
சரு	நூன்முடிபுகூறல்	...	...	தொளிந்தார்	தெளிந்தார்

பக்கம்.	தலைப்புகள்.	பாட்டு.	வி.	பிழை.	திருத்தம்.
௫	நெஞ்சறிவுறுத்தல் ...	சு	ச	சித்தற்கெ	சித்தர்க்கெ
அ	பிறவிபழித்தல் ...	ந	க	விரை	விதை
	செ ...	ச	ந	இருமாப்பு	இறுமாப்பு
	செ ...	...	அ	வெண்ணில்	வெண்ணில்
௫க	புராணசாரக் கவிவெண்பா	க	உ	பெருங்கருணை	பெருங்கருணை
	செ ...	நஅ	உ	வறுமாதை	வருமாதை
	செ ...	சஎ	உ	காண்டானாக்	கண்டானாக்
	செ ...	அக	க	ஒண்கதை	ஒண்கதை
கக	மன்னதிடம் ...	...	...	ஆண்ம	ஆண்ம
	செ ...	...	...	திரிய...	திரைய
கக	மெய்க்குரு வியத்தல் ...	அ	சு	தன்னோன்மை	தந்நோன்மை
சஉ	வேயிசைபூதல் ...	கக	உ	மூத்குழல்	மூதுகுழல்

அரும்பத அகராதி.

அநகா	... பாவமற்றவனே.	ஈனனம்	... வெள்ளி.
அயிர்	... நுண்மை.	ஈறு	... முடிவு.
அலராமை	... கூவாமை.	உருவகம்	... ஓரலங்காரம்.
அஞர்	... துன்பம்.	உஞற்றல்	... செய்தல்.
அனுபூதி	... அனுபவம்.	ஊறு	... பரிசம்.
அவ்வியத்தம்	... வெளிப்படாமை	ஏயம்	... குற்றம்.
அந்தோ	... ஐயோ.	ஐம்புலன்-பொறி	... மெய் வாய் கண்
அகம்	... மனம்-நான்.		... மூக்கு செவி.
அறிஞர்	... அறிவுடையோர்.	ஒளிர்தல்	... பிரகாசித்தல்.
அண்ணல்	... பெருமை.	ஒறுத்தல்	... வருத்தல்-வெறுத்
அநவரதம்	... எப்பொழுதும்.		... தல்.
அரந்தை	... துன்பம்.	ஒத்து	... வேதம்.
அணல்	... கண்டம்-களம்.	கரி	... சாட்சி.
அவம்	... வீண்.	கயவர்	... மூடர்.
அமுரி	... சிறுநீர்.	கடைப்பிடி	... உறுதி.
அரண்	... கோட்டை.	கனை	... நிறைவு-நெருக்கம்
ஆயம்	... சுங்கம்.	கராளம்	... தீக்குணம்.
ஆநகம்	... மேளம்.	கதம்	... கோபம்.
ஆநநம்	... முகம்.	கலங்கலன்	... கலங்கான்.
ஆரணம்	... வேதம்.	களைபரம்	... சரீரம்.
இறு	... ஒடி.	கா	... காப்பாற்று.
இறும்பூது	... அதிசயம்.	காறு	... அளவு.
இன்னல்	... துன்பம்.	காசு	... குற்றம்.
இப்பி	... கிளிஞ்சல்.	கிறி	... பொய்.
இருமை	... இம்மை-மறுமை.	கிணகன்	... அடிமை.

குன்றல்	... சிறுகல்.	நிருபாதிகள்	... உபாதியற்றவன்.
குயின்	... மேகம்.	நியதி	... ஆணை.
குணம் குணி	... பண்பு-பண்பி.	நிருதி	... பேய்.
கூர்மம்	... ஆமை.	பகம்	... அறிவு.
கௌவை	... பழிச்சொல்.	பன்னு	... பேசு.
சரதம்	... உண்மை.	பண்	... பாட்டு.
சக்கு	... கண்.	பரிச்சேதம்	... கூறுபாடு-பங்கு.
சமக்கு	... குற்றம்.	பவம்	... பிறப்பு.
சுரி	... சுழற்சி.	பிறங்கல்	... பெருமை-உயர்ச்சி
சுயம்பு	... தானாகவாதல்.	பீதகம்	... பொன்.
சுவகதம்	... தன்னுடனடக்கம்.	புனிதம்	... சுத்தம்.
செறல்	... வெறுப்பு.	புரிவு	... அன்பு ஆசை-கட்டு
செயிர்	... குற்றம்.	பைதல்	... பையன்-துன்பம்.
செறிவு	... கிறைவு-நெருக்கம்	பொறுத்தல்	... சுமத்தல்.
சேர்குவல்	... சேருவேன்.	பொன்றல்	... சாதல்.
தராதலம்	... பூமி.	மறுக்கம்	... குற்றம்.
தத்துவம்	... உண்மை.	மறுகலை	... சுழலாதே.
தமம்	... இருள்.	மன்று	... ஆகாயம்.
ததைய	... நெருங்க.	மண்டு	... நெருங்கு.
திருதி	... துணை.	மறம்	... பாவம்.
திமிரம்	... இருள்.	மூசிருள்	... மொய்த்தவிருள்.
துய்ப்பாய்	... அனுபவிப்பாய்.	மோடி	... பிணக்கு.
துன்னினர்	... நெருங்கினர்.	விரகு	... உபாயம்.
துவக்கு	... கட்டு.	விண்டு	... விஷ்ணு.
தூய்மை	... சுத்தம்.	விரையகிலார்	... விரையார்.
தெருள்	... தெளிவு.	விது	... விஷ்ணு.
நகம்	... மலை.	விபு	... கருத்தா.
நபாதி	... விளங்கவில்லை.	வெண்டேர்	... கானல்.
நசை	... ஆசை.	வேளாண்மை	... ஈகை.
நிருவாணம்	... மோக்கம்.		

அவையடக்கம்.

முன்பி னிலையாத மூடமதி கொண்டழியாத்
தன்மையன் றன்மைமுற்றச் சாற்றுவரா—ரென்சொற்
பிழையாய வெண்ணிற் பெரியோரிந் தூல்த்
கழிவ வெவை நிற்பவெவை காண்.

உ

கண்பதிதுணை.

அனுபவநந்த தீபிகை.

அடைக்கலப்பத்து.

உலகொடுயிர் பரமாகி யொளிநுமொரு பொருளை
யுவமைகடந் தப்பாலுக் கப்பாலாம் பொருளைக்
கலகமிடுங் காமாதி பகைஞர்வலை பட்டுக்

கலக்கமுறு முயிர்ப்பறவை களைகளையும் பொருளைப்
பலகலையின் முடிவின்முடி வாயிலகு பொருளைப்
பாவாபா வங்கடந்தோர் பங்கிலுறை பொருளை
யலகறுமா நந்தநிறை வேவடிவாம் பொருளை
யருளுருவை மருளகமே யடைகவடைக் கலமே.

(க)

அருவாகி யுருவாகி யருவுருவு மாகி

யன்றாகிச் சாக்கியா மறிவாகும் பொருளைக்
குருவாக வந்தடிமை கொண்டெளிமை நீங்கக்
குணங்குறிக ளறுதனைக் கோடன்முறை காட்டித்
தெருளாக்கு மொருபொருளை யன்பரக மூர்த்
தித்திக்கு மழிவிலாத் தெள்ளமுதாம் பொருளை
யரியாகி யரனாகி யயனாகும் பொருளை
யருளுருவை மருளகமே யடைகவடைக் கலமே.

(உ)

என்றுமொரு படித்தாகித் தன்னையன்றி வேறென்
றிலாதிருக்கக். சோதனையி லெஞ்சிதிற்கும் பொருளைப்
பொன்னையன்றிப் பூடணங்கட் குருவொடுபே ரல்லாற்
பொருளிலா வாறேபோற் புனிதமயப் பொருளை
யென்னையன்றி வேறாகா திலகிடுமெய்ப் பொருளை
யிரவுபக லறநின்றூர்க் கின்பவயப் பொருளை
யன்னையொடு தமர்தார மாகவலர் பொருளை
யருளுருவை மருளகமே யடைகவடைக் கலமே.

(ஈ)

கண்ணகிக் கண்டனக்குக் கண்ணகிக் காண்பான்
காட்சியாங் காண்பொருளு மாகியவொண் பொருளை
மண்ணாதி பூதபர வணுக்களையாண் பெண்ணாய்
மணிதரொடு தேவர்விலங் காதியெனக் காட்டி.

அனுபவாநந்த தீபிகை.

யுண்ணுட வைத்தமா யையையாய மாக்கு
மொருபொருளாம் விழுப்பொருளை யுண்டிலையாம் பொருளை
யண்ணுவென் னரசேசெயன் தரற்றவரு பொருளை
யருளுருவை மருளாகமே யடைகவடைக் கலமே. (ச)

ஒன்றாகிப் பலவாகி யொப்புயர்வு மில்லா
வொளியாகி வெளியாகி யோதரிய பொருளை
நன்றாய தன்றாகி நாளையின் தவனாய்
நானாகி நீயாகி நாதமொடு வந்தா
யன்றாகி யாமலவெ னும்பொருளு மாகி
யதீதமென் தருமறைக ளாய்ந்துரை யிழக்காரக்
கன்றால மர்ந்தருள வந்தருரு வடிவா
மருளுருவை மருளாகமே யடைகவடைக் கலமே. (ரு)

விண்ணாகி தருளுன விண்ணாகும் பொருளை
வேதாந்த வாச்சியத்திற் கிலக்கியமாம் பொருளைத்
தண்ணுருஞ் சாந்ததே வதையாகும் பொருளைச்
சராசரப் படிவங்க டங்குபடப் பொருளை
யெண்ணுத வெண்ணிமய லாலுள்ளு டைந்தாங்
கிடைந்தார்த மைச்சேர வெளிகின்வரு பொருளை
யண்ணலாம் பொருளேதிங் கதுவாகும் பொருளை
யருளுருவை மருளாகமே யடைகவடைக் கலமே. (சு)

மனனமெனுந் தினாமோதி மூவாசை நீரான்
மதர்த்துமா மாயையெனு மாழமுடைத் தாய
ஜனனசா கரம்வறள வடவையன லாகுஞ்
சதோதயப் பொருளைமன விருளகல ஞான
வினனன பொருளவித் தாதேகம் வீழ்வா
னெழுந்தரிய வருளைமல மற்றார்தந் தெருளை
யநகனச் சதனமல னும்பொருளை நீங்கா
வருளுருவை மருளாகமே யடைகவடைக் கலமே. (ஏ)

கடவல்புவி யெண்குணமு மறிவிக்க ளுறய்க்
களேபரமே யிடமாகிக் காதாகி யோசைக்
கிடனன சுவையாறு மறிநாவு மாகி
யிருகந்த முணருமூக் காகியை வண்ணந்
கிடனாக வறியவொளி கண்ணகி மனமாய்ச்
சுவனாய்க் கூடத்த னாய்ச்சிவனு மாகி
யடியாய சச்சிதா நந்தபர மாரு
மருளுருவை மருளாகமே யடைகவடைக் கலமே. (அ)

பிறவாமை யிறவாமை பெயராமை பெற்றுப்
பிறங்குமன மாயையவை யேற்றிநட மாட்டி
விறலோடு கண்டுகளி கொள்பொருளை வேத
விதிநிடை தங்களறு வித்தகரு ளத்திற்

குருவணக்கம்.

ந

கறைய நப்பயனு மாகியழி வில்லா
வகண்டசின் மயமாகு மாதியாம் பொருளை
யறயாவை யும்விடுத் தார்தமை யரூத
-வருளுருவை மருளகமே யடைகவடைக் கலமே.

(க)

கருணைபொழி கருமுகிலைக் கருணைவா ரிதியைக்
கருணை யப்பொருளைக் களைகணம் பொருளைத்
தெருணயந் தாரையரு ளாக்கவரு பொருளைத்
தேஜோன்ம யப்பொருளை நாவார வாழ்த்திப்
பொருணயந் தார்க்கதே யாகியழி வில்லாப்
போதம்வேண் டினரைமெய்ப் போதமய மாக்கு
மருணை யஞ்ஞான திமிரயிறு பொருளை
யருளுருவை மருளகமே யடைகவடைக் கலமே.

(க0)

அடக்கலப்பத்து முற்றிற்று.

ஆக செய்யுட்கள் ௧0.

குருவணக்கம்.

இகபர மெங்குநி றைந்தொளிர் பொருளை
யிதுவென வெவருமி சைத்தற் கரிதாஞ்
சுகபரி பூரண மூமலவி நாசச்
சுடர்கெழு கனசித் ஜோதிமெய் யடியா
ரகநக மீதுத யஞ்செயு ஞான
வருணனே பொதிகைம லைக்கர சருடேர்
பகவனே பவபய மறுபெரு வழிதேர்
பகமரு ளாரிய பதமலர் சரணே.

(க)

முத்தியி னுருவே மூவா முதலே
முப்புர முச்சக மூசிரு ளகலச்
சித்துரு வாகித் திகழ்தின கரணே
சின்மய சிவசங் கரசி பதியே
நித்த நிராமய நிருமல நினைவார்
நினைவக லாநிரு பாநிக னேசத்
பத்துறு பொதிகை மலைக்கர சருடேர்
பகமரு ளாரிய பதமலர் சரணே.

(2)

ஆயிர நாமா வசலா வமலா
வத்விதி யவந காவச் சுதனே
பாயிர மோதப் பழமறை யஞ்சும்
பங்கஜ பதபர மாதம்ப யந்திர்

அனுபவா நந்த தீபிகை.

மாயவ மாசே னனேமுக் குற்ற
மறுத்திடு பொதிகை மலைக்கர சருடேர்
தூயவ நேதுரி சறுதுரி யஞ்சேர்
சூழ்ச்சி யளிப்பவ துணைமலர் சரணே.

(க)

அண்டரு மமரரு மறிதற் கரியா
யழுதழு தலமரு மடியர்க் கெளியாய்
தொண்டரை யுண்டவர் கண்டன மென்னுச்
சொல்வகை யறமனம் வாக்குயிர் சோரக்
கண்டன வெவையுந் தன்னுரு வாக்கிக்
காலமி நந்தொளிர் கோலம தருளும்
பண்டைய நேபழ மறைபொருண் முடிவாம்
பகமரு ளாரிய பதமலர் சரணே.

(ச)

சிந்தையு ருக்கொடு ஐகவடி வாகித்
திகழ்சிற் சுகவடி வேயடி யவர்தம்
புந்தியி லின்னமிர் தப்பெரு வெள்ளம்
புகவிடு வோயுட லுயிர் பொரு ளாதி
தந்திட வல்லா யவைகொள வல்லாய்
தன்னிய நேபொதி கைக்கர சருடேர்
பந்தமி நந்தா நந்தாம் புதிதோய்
பகமரு ளாரிய பதமலர் சரணே.

(டு)

புறமக மென்டிசை மேல்கீ முன்னப்
புகலிட மதினிறை பொருள்களு மனுவா
யறநெடி யாயள வைகளறு நிலையாய்
யாவையு மாயன் றாஞ்சித் ஜோதி
மறமலி நெஞ்சற வாழியி னாழ்த்து
மாண்புடை யான்பொதி கைக்கர சருடேர்
செறலறு மறிவா நந்தம ளிக்குந்
திறலுடை யோய்திரு வடிமலர் சரணே.

(சு)

பூதப் பொருளும் பொறிபுல னுடலும்
பொய்யறி வாஞ்சி வனுமிரு வினையும்
வேதமு மதினுரை விதியும் விலக்கும்
விண்ணுல கொடுபா தலமதி லுறைவோர்
போத னரன்மா லவர்தரு கதிகள்
பூரண வெளிதரு பொய்ச்சித் திரமென்
ரோத வெழும்பொதி கைக்கர சருடேர்ந்
துயரறி வருளுப யபதஞ் சரணே.

(எ)

நாய்நரி பேய்கழு காதிவி ருந்தா
நாறுடல் சோறுதி ரிந்ததி லொருகூ
றும்மதி யாதிது நீயென விதனை
யாக்கின னுளனவ னடிதொழு வெனவே

பேய்மத வாதுபி தற்றுவ ரறியார்
பிரக்ஞா னம்பிர மமுமூல கெனுமென்
ரூய்நிகர் பொதிகை மலைக்கர சருடேர்ந்
தறிவரு ளாரிய வடிமலர் சரணே.

(அ)

எதுவுல குயிர்பர மாய்க்கா மாதி
யெண்ணறு தீக்குண மாய்நற் குணமா
யதுவவ னவளவை யாய்முப் பொழுதா
யலரிமு தற்கோ ளமரர்கண் முனிவர்
விதுபது மனரன் நிசைபல கலையாய்
விளைபய னுயொன் றுகிவி ளங்கு
மதுவறி வதநீ நானென வருளெம்
மத்தநி னம்புய வடிமலர் சரணே.

(க)

அறிவறி படுபொரு ளெனவிரு பொருளே
யலதிலை யறிவுற ழறிபொரு ளுளதே
லொருபொழு துளதொரு பொழுதில தாகி
யொழிவதெ னறிவிலை யெனிலிவை யுணர்த
லிருபொழு துங்கரி யாகவி ருந்திங்
கெதுவென வருள்பொதி கைக்கர சருடேர்ந்
தறிவுள தயலிலை யதநீ நானென்
றருளிய வமலநி னடிமலர் சரணே.

(க௦)

தனையல தயலனு வுளதெனு மளவுந்
தான்மா ளாதும னங்கெடு மளவும்
வினைகழி யாதத னாற்சக துக்க
மேவிடு முயிர்நிலை யாமத னானீ
யெனைவிட பரமா னுவுமிலை யெனவே
யெண்ணுக மனமறு வகையிது விடினோ
கனமய லொழிவழி யிலையென வருளெங்
கற்பக மேபூங் கழலினை சரணே.

(கக)

குருவணக்கம் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுட்கள் உக.

நெஞ்சறிவுறுத்தல்.

மாதரைப்பழித்தல்.

அநவரத முந்துயரி லாழ்குவதென் னெஞ்சே
யாதுவரி லின்புறுவை யாதுனது பிரியங்
கனதனநுண் ணிடைமாதர் போகமெனி லதின்
கண்டதென் காமதுயர் நீக்கமெனி லதுபொய்

அனுபவாநந்த தீபிகை.

தினமனுப வித்திடற் குடைவதென் கெடுவாய்
தோலென்பு ரோமஞ்சு கந்தரா பிரமை
கனகிருமி வாழ்மல பாண்டமிதை விட்டுக்
கஞவீனீ சுகமுறற் கண்டுதெளி வாயே.

(க)

கற்புடைய ரேற்சபிப் பார்கற்பி லாது
கண்டவரை யணைவர்பாற் றொண்டுசெய லழகோ
நற்குலப் பெண்ணொடெனி லெதுகாறுந் துய்ப்பாய்
நமன்வருகை யறிவையோ நாசமுறு தேகங்
கற்பவரை யொழியாத சித்தனல வேநீ
கமலாச னனுமலாய் கண்டசுக மலவோ
வற்பமென லறியாய்கொ லாகெடுவை நெஞ்சே
யாதுபயன் மாதரா னோதலறி யாயே.

(உ)

மண்ணீ ரை யலதுபுற் பூடாதி யுண்டோ
மகன்மாடு மாதராய் மற்றவைகண் மாறக்
கண்ணூர வேகண்டு காதல்வைப் பதொற்
காமாதி குணமெய்த லேமாறி டாதே
பெண்ணேவ ளரசர்சே வகராணை சேனை
பிதாமகன் முதற்சிலை யணுக்கூட்ட மலவோ
வுண்ணடி லுறவுபகை தமர்தார முண்டோ
வொருங்குபட லுண்டெனவு னெழியாத மயலே.

(ங)

யாக்கைமைப்பழித்தல்.

நெஞ்சேயி தென்கொடுமை பலதுயர்க் கிடனாய்
நின்றுகண் மேனுநிலை நிலலாது மாறு
நஞ்சாகு முடலையமு தாமெனவு முணர்வாய்
நடுக்கமறு நகைதரக் கொண்டதெது மரணத்
தஞ்சாமை யாபசியி லுலையாமை பிணியா
லலறாமை குளிர்வெப்ப மண்டாமை முடிவிற்
றுஞ்சாமை சாம்பராய்த் தோயாமை யன்றே
சுகந்தரா திவைதுங்க நிலையாமை தெளியே.

(ச)

ஒன்றுகே ணெஞ்சே யுடற்கலைவு காம
மோயாத பசினோய்க ளொன்றுபி னெவ்வொன்று
யென்றும்வரு மேலாக்க மெதுகாறு மொழியா
திதற்குரிய செய்வைசெய லெப்பயனு னக்குப்
பொன்றாகி ருக்குமெனி னன்றாமி தின்றே
பொறுத்துடலை யாவதென் போயொழிக விடுவா
யின்றேனுங் கற்பத்தி லேனும்வீட லரிதே
விறப்பொடு பிறப்பவதி மொன்றுமக லாயே.

(ரு)

பொருட்குடிப்புன்மை பழித்தல்.

பயனாவ தேதகமே யுண்டவைகண் மலமாய்
பார்த்தவோ காணாது பாழாந்து யின்று
லயலால்வ ருஞ்சுகம் நித்தியமே யன்றோ
வயன்முதற் நேவரசித் தற்கெனிணு மொக்கும்

நெஞ்சறிவுறுத்தல்.

௭

வியனாரும் வீடுவரு வகையேது தோன்ற
விரைந்தழி பொருட்கழுது வீணை வழகோ
பயமாதி சேராத வகைகளே நெஞ்சே
பசற்கனவி தென்றுலகி னைப்பார்த்து நில்லே

(சு)

விடயவிச்சையைப் பழித்தல்.

ஓயாது பொருளாசை கொண்டலைவை நெஞ்சே
யுடற்கணம் வாழ்வதறி யாயுடல்வ ளர்க்க
வேயாது பெறினுமறு சுவையுமுண் டிலையோ
வேறெதனை யுண்பர்நிதி சாலவுடை யோரும்
நாயாக வலைவதென் னோவுளது போமோ
நமக்கெண்ண மேமுடியி னுதனிலை யாமால்
காயாது விழையாது கணம்விட்டு நிற்கக்
கனுவாம்பொ ருட்சுகங் கண்டுநீ தெளியே.

(எ)

வாழ்வெனாத் தாழ்வெனாப் பேதமய லாகி
வருந்தலென் மனதேயி ருந்தபடி யிருநீ
வாழ்வெது தனதான்ய மனைமக்க னோயால்
வருந்தா வுடற்கொண் டிருந்தான்வ தெனினே
தாழ்வா மென்வருத லுண்மையிது வன்றித்
தனஞ்சிலவு செயினும்விடி னுங்கெடுத்தி யற்றே
தாழ்வாகு மனைமக்க னுரைகொளாப் பொழுதந்
தனக்குமுன் பின்னவர் தனிப்பதைபு முனிலே.

(அ)

பகிர்முகப்பரிபவம்.

தடையேது மின்றியஞ் சாதுலையு நெஞ்சே
ஜகந்தேக முயிராதி தந்தவனு மிலையோ
படையாதி யற்கைதர வந்தவெனி லஞரேன்
பாழ்ப்படுத் தலுமதே தாழ்வடைத லெவனோ
வுடையா நெருத்தனுள னெலவனை நாடி
யோயாம லழுதுதுயர் மாயாத தென்னே
கடையாய வுன்போல்வ ரிலையாய்ந்தி டாது
கரையறுது யர்க்கடல்க விழ்ந்துவிழு வாரே

(க)

எதுகருதி நெஞ்சேயுன் வாணட்க ழிப்பா
யெங்கிருந் திங்குவந் தனைபோத லெவிட
மதுமறந் தயல்லியக் கச்சிலது கற்றே
யருந்தந் பொருந்தற்க லெந்துபொரு டேடி
மதுவுண்ட வண்டென மயங்கின்மரு ஜனனம்
வராதோவ ராதெனின் வரலெனிச் சனன
மிதுதந்த வன்பினுந் தரிலேது செய்வா
யெப்படிபி ழைப்பமிது செப்புகவி னைந்தே.

(கௌ)

நெஞ்சறிவுருத்தல் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுட்கள் ஈக.

பிறவிபழித்தல்.

கலகயமன்விடு தூதர்பிடித்திரு கைகள்சலித்தன ரால்
 கருவளரச்சும வாபெறுநோயில்க ருத்தனைநொந்தன ரா
 லலகறுத்தையர் பெற்றுவளர்த்தழி யாத்துயர்கொண்டன ரா
 லரிவையர்பூண்மங் கலணுணழிவா லமுதுசலித்தன ரால்
 பலமுறைநரகுபு ருத்தடைதுயரயல் பார்த்துவெறுத்தன ரால்
 பந்துணைங்கள் சினேகர்சிசுக்கள் பதைத்துநடுங்கின ரா
 லலகமுதித்திடு நாண்முதலுடலை யொழிந்துபொறுத்திட லா
 லோகெடுவாய்பல பேர்கண்டுங்கவு ருக்கொளலென்னழ கே.(க)

கருவளர்பைச்சாண் முழநீயதில்கட் மெண்வருந்தினை முன்
 கழிபொருளொக்கநெ ருக்குண்டுல்வெளி காணவயர்ந்தனை பின்
 றருசிறுநீர்மல மாதிபுரண்டித வழந்து நடந்திடு நா
 டலாமிசைவீழ்ந்தறை யுண்டைம்பருவந் தனிலனைதந்தைமு னான்
 குருவிவர்முனிவுக் கிடனாய்நொந்தனை கொம்பனையார்மய லாற்
 கூடழிநோய்ப்பழி பகையச்சங்கொடு கோரகுடும்பியு மாய்ப்
 பெருதுயர்கண்டனை யைம்பொற்கெடுமூப் பினின்மரணத்துய ரென்
 பேசுக வறிவாய் பேதாய்பயனெது பிறவிவிரும்புவை யே.(உ)

உண்டிடுவிதைழை காய்கனிசருகல துண்ணலைபட்டுடை தூ
 லுடையொடுரோமத் துடைநாரல்ல துடுக்கலைசந்திகில் சேர்
 தண்பனிநீர்நா னம்புழுகாதிய தடியுடல்பூசலை நீர்
 தனிலலர்கொடிகோ டலர்மலரலதுத ரிக்கலைமணியணி பூ
 ணுண்ணிடைமாதர்மு யக்கலதுறுகில துறுகம்வாழுகி னு
 துண்ணறிவோர்பெறு பேரின்பச்சுக துகரலைபிறவிதொ றங்
 கண்டதைகண்டென் டதையுண்பதிலெது காண்குவமொழியகி லாய்
 கண்கொடுபெருழி வீழ்வதுநன்றல கற்பனைவிட்டக லே. (ங)

நதிகடல் வாவுகள் விதியிலமிழ்ந்தனை நாடவராமனீ யோர்
 நன்னோம்போம்பினை மந்திரபூசைந யந்துமுடித்தனை பல்
 பதிவலம்வந்தனை புலிமான்றோல்டை பன்மணிபூண்டிரு மாப்
 பாகவிருந்திரு கண்களையூய்ந்து பயின்றனையோருக ளைப்
 பதிசுதிநிதிசுத ருடலணிமாதிப யன்பெறவேண்டிய லாற்
 பாழ்படவிசுபர வாழ்வுடனிதியென பவமறுதற்கல வே
 யிதிலெதுபயனிக பாசுகநிலையல வெனுமிருமறையுடல் வாழ்
 வெண்ணில்கழித்த தறிந்ததைவேண்டிவை யென்னிதுவுன்னினை
 [வே. (ச)]

கௌவைமறந்திலை கர்வமொழித்திலை கன்மம்விடுத்திலை யால்
 காய்சினம்விட்டிலை யுடல்பொருள்குலவபி மானங்கழலலை யால்
 வெவ்வுரைதந்தெம் மதமேபெரிதென வீண்வாதாவை யால்
 வீணர்தமைப்புக ழாமெய்ஞ்ஞானிமுன் வீமபுகள்பேசுவை யால்

அறிந்தழிவாயெனல்.

௯

பவ்வெடுத்தினை சூழ்புவிமேற்புகழ் பரவவிருப்புவை மெய்ப்
பத்திரத்தையி ராசைவிசாரணை பற்றலெகற்றதி லென்
னெவ்வலகோசத் மெவ்வுடலோசத் மெம்மதமோசத் நீ
யெண்ணறுபிறவியெடுத்தழிவித்ததை யெண்ணலையென்னிதுவே.

பிறவிபழித்தல் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுட்கள் ௩௬.

அறிந்தழிவாயெனல்.

இறப்போமென் றறிவாயெண் ணிலரிறக்கக் கண்டா
யெவர்பிழைத்தா ரேனமுத லென்றயலுக் குரைப்பாய்
துறப்பரே லுயிர்தமர்க ளார்த்துமறந் தழுவாய்
துடிதுடித்துக் குலைநெங்கித் துஞ்சமுனே யுடலை
மறப்பதுபுண் ணியமென்பாய் மகான்கதைகட் படிப்பாய்
மறுகணத்தின் மண்பெண்பொன் மயலதனான் மாழ்கித்
திறப்பெவா யுலகுசத் மெனவேயை யையோ
திகாக்கடல்வீழ் திரணமொத்தாய் செப்புவதென்னுனக்கே. (௧)

வினாந்திடலேன் வீதியிலுள்ள தேவருமென் றுரைப்பாய்
வீணர்சொல்லை மெய்யெனவீ மென்பொருளுந் தோற்றே
கரைந்திரச வாதபித்தே நிப்புனைகுட் பட்டுக்
கண்ணிழந்து மதியிழந்து கையிரண்டு மேந்தி
யிரைந்தழித் சகம்பேசி யிஞ்சியுண்ட குரங்கா
யிடுவர்கைக்கே மாந்தவரா விடர்துலைக்க வலைவாய்
சிரைபுரைவா யவர்கொடுத்த லவர்கதியே யன்றோ
சீச்சீர் யறிந்து கெட்டாற் செப்புவரா ருனக்கே. (2)

தேவரெளவை சிவசமய வாசிரிய ரடியார்
திருந்துசட கோபர்முத லாழ்வார்கள் சித்தர்
மூவர்சொன்ன கதைமுத னூற்படிப்பாய் பிறர்க்கு
மொழிந்திடுவாய் குருவாக முன்விலாவா யல்லால்
யாவரெனப் போன்மடைய ரென்றகத்திற் றிரும்பா
யானெனலு மெனதெனலு மெள்ளளவுந் தவிராய்
கோவணத்தின் மேற்குறையுந் தலைமேலாக் கினையுந்
குறுகாதென் பாய்துணியாய் கூறுவரா ருனக்கே. (௩)

ஆசைபல வருந்துயருக் கடிபீட மென்பாய்
யாதுவந்து மடங்காதே யார்கொடுப்பா ரென்பாய்
காசைநாந் தேடினமோ நமையதுதே டிற்றோ
கடற்க்காயிற் புரண்டாலுங் களேபரங்கொண் டதுவே
துசதிக மொட்டாதென் றெவரிடத்தும் புகல்வாய்
துரும்பளவா சையையும்விட்டுத் துணிவமெனத் துணியாய்
வேசையாக ளாசையொக்க நேசம்வைப்பாய் சிவன்மேல்
வெளிவேடம் பரமசுகம் விளைத்திடுமோ நெஞ்சே. (௪)

துண்டுபல வாமெலும்பு நரம்புதசை கூடித்
 தோலாலே மறைந்தமல பாண்டவுட லதுமேற்
 கொண்டிருப்போ நாமுமென வறிந்திருந்துந் தனிநுங்
 குவலயத்தி லுள்ளானாக் குறையுனலென் னெஞ்சே
 பண்டிதத்தால் வேடத்தால் பணத்திலுயர்ந் ததனால்
 பழயமல பாண்டமொரு பவிச்சிரம்பெந் றிலதே
 யண்டர்பிரான் நருமுயிர்க ளனைத்தையுமொன் றென்றே
 யறிவதுநன் ஞானமென்றுன் னகங்காரந் துலையே.

(ரு)

இருப்பதுபொய் போவதுமெய் யாதிருந்து மென்னை
 மெவரிருந்து மென்செய்வா ரெமன்வருங்காற் றேடும்
 பொருட்கொடுத்துப் பிழைப்பாயோ தமையானுப் புனையோ
 பொய்யுரைத்தாற் சென்றிடமோ பிற்கணத்தே வருவே
 னுருக்கம்வையு மையாவென் றழுதும்விடு வாறே
 ஆட்டிவளர்த் திடுமுடம்பி னெடுகொடுபோ கானே
 செருக்கெதுவோ நிலைமையில்லாப் பொருட்கழுவாய் நெஞ்சே
 சீச்சீந் யறிந்துகெட்டாற் செப்புவரா னுனக்கே.

(சு)

பெண்ணசை யாலழிந்த பேர்கடமைக் கண்டாய்
 பெரும்பார தக்கதையி ராமர்கதை யறிவா
 யெண்ணும லவர்பிறகே நாயதுபோ லலைவா
 யிருந்தபொரு ளீந்துலக ரேசிடவா யறுவாய்
 புண்ணதி தரவழிந்தாய் வைத்தியர்பின் பற்றிப்
 பொருட்கொடுத்து வாய்ப்பற்கள் போமருந்தை யுண்டாய்
 மண்ணவா ராசைகன விஷம்விரும்பே னென்றாய்
 மறுத்தவர்வா யலைக்காப்பாய் மருந்துனக்கென் னெஞ்சே.

(௭)

துறவிகளுக் கரசனொரு துரும்பெனுஞ்சொற் பொய்யோ
 துணிந்தார்க்குத் துக்கமில்லை யெனலறிந் மெய்யோ
 பிறந்திறவா வுயிர்க்கரந்தை யுண்டெனலை யையோ
 பெயர்சொல்லும் வாழ்வுதாழ் வதைநினைவாய் நொய்யோ
 ரரன்பிரம னரிமுதலோ ரடைந்தனரே ஓடற்கொண்
 டார்சிறுமை பெருமையடை யாதிருப்பார் கலங்கேன்
 மறமலிந்த நெஞ்சுடையார் வார்த்தையினு னெஞ்சே
 வருவவர வாராத வரலொழிக வெனவே.

(அ)

உள்ளபடி நாம்பிழைக்கும் வகையெதுவென் றுன்னு
 யுணர்ந்தவரைப் பரிசுசிப்பா யுட்கருத்தை மறைத்துக்
 கள்ளவந்த னம்பூசை ஜபதபமேற் காட்டிக்
 கருத்தறியா ரிடம்பகட்டிக் கண்டவர்பா லணுகா
 யெள்ளவும் வாக்குமனன் காயமொருப் படவிந்
 கெத்தொழிலு முஞ்ஞாநிலா யெப்பயனென் குறுவாய்
 பொள்ளவுடற் கேயமூவா யான்மசுகம் பேணுய்
 புறந்திரிவா யகமடங்காய் புகலுவதென் னுனக்கே.

(க)

மெய்க்குரு வியத்தல்.

கக

இல்லையெனுங் குறைவேயோர் வடிவாகும் மனமே
 யானாரீ யெங்குதித்தா யெவர்பொருட்டுக் கலைவாய்
 வல்லையல்லே யகிலாண்ட கோடிவருத் தளித்துள்
 வாங்கவல்லா னியதிதனை மறுத்தணுவின் கசைக்க
 நல்லை யென்பொருட்டே துயருறுவா யெனினே
 நம்புமெனைக் கைவிடுத்துச் சுழுத்தியிலெங் கொழிவா
 யெல்லையிச்சத் தாமெனினீ பிறந்திறப்பை யுணர்வா
 யினியேனுந் தொழிலறவென் னிற்கலந்து சுகியே.

(க௦)

அறிந்தழிவாயெனல் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுட்கள் சகூ.

மெய்க்குரு வியத்தல்.

அல்ல நீர வறிவைய ளித்துப்பே
 ராசை தீர வமுதெனு மோர்மொழி
 சொல்ல வல்ல வருட்குரு தாடலைத்
 தோயக் கொண்டு பிறப்பறு நெஞ்சமே
 நல்ல யோகஞ் சிதம்பரச் சக்கர
 நாச மின்றி யுடனிலை மார்க்கமு
 மில்லை யோதரு வோநொடிக் குள்ளெனு
 மீனர் சொல்விடு ஞானந்த மைக்குமே.

(க)

ஏதம் யாவுங் கெடுத்துக் கெடாதபே
 ரின்ப மேதர வன்புரு வாய்வரு
 நாதன் சற்குரு தாடலைக் கொண்டது
 நானெ னத்திட னாய்நில்லென் னெஞ்சமே
 காத வித்திட வேமறை வஞ்சனங்
 கற்ப ழிக்கும் வசியந் திமிர்தலு
 மோத வந்திடு மென்றுபொ ருட்கொளு
 லுத்த னாவிட். டொழித்துப் பிழைத்திடே.

(உ)

என்று மோர்படித் தாகவி லகிடு
 மேத மில்சக ஞானந்த முன்னுரு
 நின்றி டென்றப வாதம ருட்செயு
 நித்தி யக்குரு தாடொழென் னெஞ்சமே
 பொன்றி டச்செயு மாரணம் பித்துகொள்
 பேத னம்வித்து வேஷணம் மோகன
 முன்ற னக்கருள் வோங்குறை யாதெனு
 மூடர் கைவிடு கேடுத விர்க்கவே.

(ந)

அறிவை யன்றி யகிலம் விளங்குமே
 லாநந் தப்பிர மமது வங்கனே
 வெறிய வேற்ற நில்லவை நீயெனும்
 வேத வாரியன் றுடொழென் னெஞ்சமே

குறிகள் வைத்திது சண்முகி சாம்பவி
கூடு விட்டொரு கூடுபு கச்செயு
நெறிய தென்றதி லேனுவி லைத்திடார்
நீசர் கைவிடு தேசுதி கழுமே.

(ச)

அனுவி னுக்கணு வாகிய கண்டமா
யந்த மற்றகு ருதுரி யந்தனைக்
கணுமு தீர்ந்த கரும்பெனக் காட்டிய
கற்ப கக்குரு தாடொழென் னெஞ்சமே
முணுமு னுத்துச் சபித்திடு வோநம்மேன்
மோடி செய்தழிந் தார்கோடி யுண்டென்றெங்
கணுமு ரைத்தச்ச மாடுக்கு றும்பரை
யஞ்சி டாதவர் நெஞ்சைப்பி ளந்திடே.

(ரு)

சுருதி யுத்தி யனுபவத் தாலுனைச்
சோர்வி லாப்பரி பூரண மாக்கிடத்
திருதி யாக வெழுந்தருண் மாரிபெய்
தேசி கன்றிருத் தாடொழென் னெஞ்சமே
நிருதி மந்திர மீதுச பித்திட
நிச்ச யமூல கோர்த்தத்தஞ் சிந்தையிற்
கருதும் யாவும் வெளிப்படை யாமெனுங்
கயவர் கைவிடு காலமி ருக்கவே.

(சு)

மாயை யில்லை மனப்பந்த முத்தியும்
மைத்த நீசித் திவைசட முன்னுரு
சாயை யோர்முத லேலிவை யுண்டெஞ்சு
சங்கை தீர்த்தவன் ருடொழென் னெஞ்சமே
பேயை யேவற் செய்யும்படிக் கேவுவன்
பேழந் தூர்க்கையென் கைவச மென்றல
காயந் தேமெ ழும்பர்கை விட்டுநில்
லந்த மில்பர மாநந்த மாவையே.

(ஏ)

வைது நின்றை வழங்கிவெ றுக்கினும்
வாய்மை தந்து மறுக்க மறுக்கவே
செய்து சிந்தை மகிழுமென் னையனாந்
தின பந்துவின் ருடொழென் னெஞ்சமே
நொய்து பேசலும் பாம்புபு லீகடன்
னோன்மை யல்லதோர் நோன்புஞ் செயாச்சிறு
பைத லாய்ப்பிறர் பைதல டைவகை
பன்னு வார்மொழி தன்னையொ ழித்திடே.

(அ)

தான்பி னைக்கப் பிறர்கெட வெண்ணலாற்
சன்ம கன்மம் வளர்ந்தன மற்றையோர்
தான்பி னைக்க வுடற்கொடென் றோதினான்
ரூண்ம றக்கி லழிவையென் னெஞ்சமே

யூன்றழைக்கப் பிறர்பொருட் கொள்ளுகொள்
 ஞவமை வாசகத் தாற்பிர மிக்கச்செய்
 வான்வ ரும்வஞ்ச வேடக்கு ருக்கடன்
 வாய டக்கியுன் மாயையொ ழித்திடே.

(௧)

கற்ற நிந்தவ ரேனுங்க லைபல
 கற்கி லாதவ ரேனுங்க லங்கலார்
 நற்ப தங்க ஞனக்கணி சூடுனு
 ஞான வாரிதி தாடொழென் னெஞ்சமே
 பற்ற றந்தவர் போலும்ப சப்பியே
 பஞ்ச போலை யும்மன வஞ்சகர்
 சற்று நீர்க விடந்தர லுமவிடு
 சத்தி யந்துயர் முற்றும் கலுமே.

(௧௦)

மெய்க்குருவியத்தல் முற்றிற்று.
 ஆக செய்யுட்கள் ஐசு.

மனனத்ரிடம்.

ஆத்மாநாத்மாவைக்கூறல்.

தானெனலறி வென்றுசொ லுண்மை கொளார்
 தனையுடலள வாக்கொடு நிற்பதலா
 லீனனமில திப்பியி லென்பது போ
 லிலையுலகறி வினிலெனி லோர்ந்தடையார்
 கானனமிட னாக்கொடு சடைமுடியுங்
 காஷாயக மண்டல தண்டுறிலென்
 னானமது கண்டுல கேற்றிடினு
 மவர்தருசிறு மொழிகளை யஞ்சிலனே.

(௧)

ஆண்ம விலக்கண மறிவித்தல்.

தனையறிவது தனையய லறிவதனைத்
 தானெனனல மெனமறை முறையிடலா
 லெனையறிவது யானல மனமெனிலோ
 விதுநிலையல வெனுமுனா பேசுவார்
 மனைகனதன தானிய மெனதெனலை
 மதியறவொரி மலைமுழை வாழ்வுறிலென்
 முனைவினையுனி புனைகழல் வனைதலலான்
 மொழிதருசிறு மொழிகளை யஞ்சிலனே.

(௨)

அவந்தாத்நீய சாக்கியான்மாவேனல்.

அந்தந்தவ வத்தையி லதுவதுவா
 யானிற்றினு மவ்வவ வத்தைகடா
 மெந்தெந்தவி தத்தும றுத்திடினு
 மிலையாகிடு மொன்றினி லொன்றவைதாம்

வந்தெந்தபொ ருட்கணி கழ்ந்தழியு
மதுநானறி வின்றெனி லாத்தியெதோ
தந்தம்மதி போனவை ஞானமெனத்
தருவார்மொழி கிஞ்சிலு மஞ்சிலனே.

(௩)

உலதபொய்யெனல்.

நனவினிலுல குடலினா தூலமுமாய்
நழுவியகன வினிலவை சாயையுமாய்
வனநிகர்துயி லினிலரு பாழ்வடிவாய்
மாறிடிலுல குடனினு வடிவெதுவோ
தினவனுபவ மாதவி ஞோர்மினென்றிற்
செவிகொளவறி யார்பல கலையுணர்விற்
கனமலைபுனா வாரெனி லென்னவர்தங்
கதியறுசிறு மொழிகளை யஞ்சிலனே.

(௪)

ஆன்மாவையன்றியகிலமீலையெனத்துணிதல்.

அறிவினையறி வதுவறி வலதுபிற
வாகலசட மவையொரு முதலுமல
பொறிபுலன்மன முடலுயி ருலகிறையும்
போயொழிதலும் வருதலு முண்டறிவின்
மறுவறுதுயி லினினன வினிலறிதும்
மறுகலையறி வலதிலை பரவணுவும்
நெறியிதுநெறி யதுவெனு முரைதகையார்
நேராரிவர் தஞ்சொலை யஞ்சிலனே.

(௫)

பந்தமுத்தியகறல்.

மண்ணீரனல் வளிவான் றிரிபவையே
மாந்தர்கண்முத லேழ்வகைத் தோற்றநசிப்
புண்ணாடிவி ரப்புப் பிறப்புமில்
லுடலிற்கு முதல்கெட லின்மையினாற்
கண்ணாமறி வோமறை யாதிதனாற்
காணிடிவிலை பந்தமு முத்தியெனின்
புண்ணாகுவர் நீதிக டைப்பிடியார்
பூரியரிவர் தஞ்சொலை யஞ்சிலனே.

(௬)

உலோகாபவாதங்கழலல்.

மனைமக்கடு றந்தில மென்பர்சிலர்
மனமுண்டது போகில தென்பர்சிலர்
வினைமாண்டில தென்செய லென்பர்சிலர்
விதியாதுநி கழ்த்துமோ வென்பர்சில
ரெனையாண்டவ ரன்செய லென்பர்சில
ரிடைவாரறி வாகிட விராயகிலார்
கனைஞானிகள் போற்றமை பேசிடுவார்
களையேற்றுவர் தஞ்சொலை யஞ்சிலனே.

(௭)

திரிபகதல்.

கரு

இதுவுமது.

குணபேதமி றந்தில தென்பர்சிலர்
சுடர்மந்தனை யொத்திரு வென்பர்சிலர்
பிணமாம்வரை பேசுவர் ஞானிகளோ
பேசாரறி வுற்றவ ரென்பர்சிலர்
நிணவுடல்விட லாகுமோ வென்பர்சிலர்
நேராரறி வாகிட விரையகிலா
ரணல்வையுறு துயர்கெட நினைகிலா
ரர்கொலோவிவர் தஞ்சொலை யஞ்சுவரே.

(அ)

இதுவுமது.

சுமாவிரு சொல்லற வென்பர்சிலர்
சுகமாயொரு கணமு மிருந்துயாயார்
நம்மாற்பலர் ஞானிக ளாகினர்கண்
ஞமொன்றையுங் கேட்பதி லென்பர்செயார்
பெம்மானுரை பேசின னென்பர்சிலர்
பிரிவற்றறி வாகிட விரையகிலார்
தம்மாலல தெம்மா லறநினையார்
தகுவர்களிவர் தஞ்சொலை யஞ்சிலனே.

(க)

இதுவுது.

விதியுண்டெனில் வந்திடு மென்பர்சிலர்
வினையார்தர வந்ததெ னக்குறியார்
பதிதந்திடி லாகிடு மென்பர்சிலர்
பசுவால்வர லரிதரி தென்பர்சிலர்
விதியாதிக ளேனென விடைபகரார்
விட்டுடலறி வாகிட விரையகிலார்
மதியாலரி யரணிலை யாய்ந்தறியார்
வாய்வாதிக டஞ்சொலை யஞ்சிலனே.

(கௌ)

மனனதிடம் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுட்கள் சுசு.

திரிபகதல்.

பொன்னை மாதரைப் பூமியை நிந்தித்த
லென்ன காரண மேழைது றந்திவை
யென்ன கண்டன னேதுமி லைமத்தந்
தன்னை விட்டக லத்தான் பிழைப்பனே.

(க)

ஏது மீசன் செயலென் றுரைத்துப்பின்
பேத முண்டெனப் பேசும றையிதி
லேது நிச்சய மென்றிவை யாய்கிலா
ரோதி யோதுவ ருண்மை தெளிவரே.

(உ)

அனுபவாநந்த தீபிகை.

விதிய லாது விளைகில தொன்றெனும்
மதிவ ருந்த வருமெவை யும்மெனு
மெதுகொ லோகிஜ் மின்னதி தற்கெனா
மதிய கில்லர் மருண்டு கிடப்பரே.

(௩)

வேத மோதி வீழ்தித ரித்துவீண்
வாத மேபுரி வார்மிகு வஞ்சகக்
காத கர்தமைக் கண்டவர் பல்லுரு
பேத மோதிப் பிழைக்கில ருண்மையே.

(௪)

சிவம யமெனச் செப்பிடு தூன்முகத்
தெவையெ னாவறி யாரீ ததிகயம்
புவனம் யாவும் புருட னுருவமே
வவனே யானெனில் யாதுபி னையதே.

(௫)

சருவம் விஷ்ணு மயஞ்ஜகத் தென்னவே
சருவ மிக்குக் கழன்றனர் போன்முனா
பருவ தங்கட் பறக்கடிப் போமென்றீ
வருவ தொக்கு மறுப்பவர் வாதமே.

(௬)

அவனை யன்றி யணுவசை யாதெனு
மிவனெ வனிவ னெப்படி கண்டன
னவன ருட்கொண் டறியினுங் காண்பவ
னெவரி னும்பெரி யானென லேற்குமே.

(௭)

எங்கு மீச னிருப்பிட மென்றுபின்
னங்கிங் கோடி யலைந்துதி ரிவதேன்
சங்கை தீரத் தமிற்றெளி வற்றிடி
னெங்கு முள்ளவ னைக்கண் டிருப்பரே.

(௮)

முன்னி லங்கு முயிருவ கம்முத
வின்ன காலத் திவர்படைத் தானொன்
சொன்ன தூலிலை சொல்லு மநாகியென்
றென்ன வேதுல கில்லை யெனற்கரோ.

(௯)

தன்னை யின்னவ னென்று தெளிந்தலோ
பின்னர் பேறு பெறற்கு முயலலா
மென்ன மாய மெவற்சொலு நம்புதல்
பொன்னெ றிந்து புழுதியை வாரலே.

(௧௦)

மான மின்றி மலஞ்சிறு நீர்ப்புழு
ஆன ரம்பு முதிரமு ரோமஞ்சே
ரீன மாமுடல் யானென் றிசைப்பனை
ஞானி யென்ன னைகப்புக் கிடமிதே.

(௧௧)

ஞான மேவடி வாகினர் ஞானியோ
தான லாவுடற் றுனெனக் கொண்டபி
மானம் வைத்து வயிறுபி னைக்கப்பொய்ஞ்
ஞான மோதுவ ரோதெளி நங்கையே.

(க௨)

எந்த தேக மெவர்க்குச் சதம்வந்து
வந்து போனவை மட்டில வேலிறை
தந்தெ னுமுட றுனென லற்றிடப்
பிந்தி வந்து பிறவியென் செய்யுமே.

(க௩)

வறுமை நோய்மர ணங்கள் வருந்துவோ
ரொருவ ரில்ல யொழிந்தவ ருமில்
யருமை யானவை யுமது போலவே
வருவ வந்திடம் யாவர்த டிப்பரே,

(க௪)

இணையி லாததோ ரின்பம டைந்தவர்
பிணையுட் பட்டுப் பிறர்க்கிதம் பேசிலா
ரணைக டந்த வருளுடை யார்க்கெலா
மிணைய லாதிழி வோடுயர் வில்லையே.

(க௫)

ஆதி யெவ்வுடற் குமைந்து பூதமென்
ரோதி யார்க்கு முரைத்துப் பலபல
ஜாதி யுண்டெனச் சாற்றி லறிவுடை
ந்தி யாளர் நெறியெனக் கொள்பவே.

(க௬)

ஆசை விட்டி டரன்பதஞ் சேரெனாக்
காசை வேண்டிக் கதைபடிப் பார்கடாம்
வேசை போன்ற விரகுடை யாரலா
லீசன் மெய்யன் பினிற்சிக் கிலார்களே.

(க௭)

தேக நானெனத் தேடுமி ருவினை
மோக மென்று மொழிந்த தறிந்தும்பி
னேக ஞான மியானென்பர் மேற்பழி
யூக மின்றி யுரைப்பதுங் கல்வியே.

(க௮)

நதிச முத்திர நண்ணுவ போலுயிர்
பதியி னிற்கலப் பென்று பழமறை
விதியு ரைக்கும பேதங்கொ ளார்க்குநந்
கதிவ ரல்கன வாசுங் கனங்குழாய்.

(க௯)

இன்றிங் கீச னிருப்பை யுணர்ந்திலார்
பொன்ற லுற்றபின் போயறி வேமென
நின்ற ரற்றுவர் நின்மல னோரிடத்
தன்றி யெங்கு மவனிலை போலுமே.

(௨௦)

கஅ

அனுபவாநந்த தீபிகை.

மாண்ட பின்னர் வைகுண்டத் தறிவரா
மாண்டி ருக்கு மரியிவ னிலையோ
காண்ட லுக்களி தேகங் கழன்றபின்
காண்ப மென்னல் கதையென்ன லாகுமே.

(௨௧)

ஈச நெங்குள நெங்குங் கயிலையே
வாச தேவன் வைகுண்ட மூமங்கனே
யாசை விட்டவர்க் கன்றிவி ளங்குமோ
காச றும்வழிக் காதித்தன் போலுமே.

(௨௨)

ஐந்து பூத மருண னிளம்பிறை
நந்த லில்பர மாநந்த னல்லுயி
ரிந்த வெண்வகை யீசனு ருவமே
லெந்த வாரிங் கிசைப்பது பேதமே.

(௨௩)

எல்லை யற்றவ னீச நெனச்சொலிக்
கல்லி லுமிருப் பானெனக் காட்டுவா
ரில்லை யோதன் னிடத்தவ நென்றறிந்
தொல்லை சேர்கில ருய்ந்நெறி யொண்டொட.

(௨௪)

சத்தி யற்ற சடங்கட வுளெனப்
பத்தி பண்ணப் பரகதி வாய்க்குமேற்
சித்தொ ருபன் சிவனெனப் போற்றுவோர்
முத்த ராவதின் மோசமென் மொய்குழால்.

(௨௫)

பேத வாதம் பிதற்றுவர் கற்சிவ
னாத லுக்கிங் ககாவதெவ் வாதமோ
வேது மீசனை யன்றியி லாமையா
லோதி னுர்பெரி யோரென் றுணர்ந்திடே.

(௨௬)

கோப மாத்ரி குணங்கள் விடுத்திலார்
சாபம் வைப்பர் தமைப்புக ழாரெனின்
மாப வித்திர வேடந் தரிப்பினுந்
தாப தரெனச் சாற்றற் பிழையதே.

(௨௭)

ஆசை யற்றவர் யாவ ரவர்களே
யீசன் மெய்யன் பினிலீ டுபட்டவர்
பூச ரிவர் பொன்னடி போற்றுவோர்
நாச கால நமன்றுயர் நீப்பரே.

(௨௮)

கற்றி லாதவ ராயினுங் காவியைப்
பெற்றி லாதவ ராயினும் பேயர்போற்
பற்றி லாது பதைப்பற் றிருப்பனா
யுற்றுச் சேவிக்க வொன்றுநன் ஞானமே.

(௨௯)

அக்க மாலை யணியினும் பூதியை
யெக்க ணுந்தெரி யாதுட லேற்றினு
நக்க னும நவிலினு மென்னசை
மிக்கு ளானை வேடரென் றுன்னிடே.

(க௦)

குறைவி லாதபே ரின்பங் குளித்வர்
நிறை மதிக்கொடு நிற்ப தலாற்பிற
நிறையு நோக வியற்றிலர் நன்முது
மறை யுணர்ந்தவர் மான்மருட் கண்ணினுய்.

(க௧)

ஒன்ற லாதுல கந்தெரி யாமலே
நின்ற பேர்க்கடை யாள நினைப்புநி
னன்று தீதெனு நாட்டமி றந்திகழ்
வொன்றப் பேசி னுளமறு கார்களே.

(க௨)

பெண்ணை யாருயி னாயஞ்சொற் பிள்ளையைக்
கண்ணை யீந்தவர் காதை தெரித்தலா
லெண்ணு வார்தமை யீசன டியரா
யுண்ணுஞ் சோறுக் குணாபொய் விடார்களே.

(க௩)

அன்ப ரென்றிங் கடுத்தவர் கைப்பொரு
ளுண்ப தேபலர்க் குய்ந்நெறி யல்லது
துன்ப நீங்கச் சுருதி மயக்கொழிந்
தின்ப மெய்தின ரெங்கு மரியரே.

(க௪)

ஞான ஹீனர் நவிலிற் பசுவிற்ச
மான மென்று வழங்கும் பழமொழி
தானு ணர்ந்துந் தனைத்தெளி யார்மதி
யீன ரென்னி லெதுபிழை யேந்தியாய்.

(க௫)

எத்தி றத்து மிடர்துலை யாமையாற்
சுத்த ஞானச் சொருப முற்றாநலோர்
பித்தர் காண்பொருட் பேணுவ ரிவ்வுல
கத்தைப் போலெவ் வுலகத்துங் கன்மமே.

(க௬)

கடக கங்கண மார மூணிமுடி
படம ணிந்த படைக்கல வேந்தெழில்
விடமெ னுத்தரும் பென்ன விடுப்பவர்க்
கிடர லாதெது வீணுஞ் சுவர்க்கமே.

(க௭)

ஒடுஞ் செம்பொனு மொக்கவே நோக்குவர்
பீடு சால்பெரி யோரெனிற்பீதக
நாடு யாதவர் நாட்டத்திற் கோர்கலார்
வீடு மேலிட மென்னல் வியப்பிதே.

(க௮)

மறதி யாலுறு மாத்துயர் நீக்கலே
சுருதி யாகமச் சொற்றுணி வாய்ந்திடிற்
பிறவி துன்பமெங் காயினும் பேர்கலார்
சுறவரோ வீடு துன்னின ராவரோ.

(௧௯)

பூத நாதன் புராந்தகன் யாவன்கொ
லாதி யந்தமி லாவறி வன்றெனில்
யாது ருக்கொ டிருப்பனெ வற்றுளுஞ்
சோதி யார்தற் சொரூப முணர்வரே.

(௪௦)

அங்கி வாயு வருண னருணனுந்
திங்க ணீர்கிலந் தேவி பகனே
லெங்கு மாமுணர் வென்னிதை யோர்கிலார்
புங்க ஞானம் புகலில் வெறுப்பரே.

(௪௧)

ஜாதி பேதஞ் சமயஞ் சடங்குடன்
மிதிருத் திவெவ் வேறுபன் மூர்த்தியென்
ரோதி யார்க்கு முனாத்தப் புராணமே
நீதி யென்பர் நிஜமறி யார்களே.

(௪௨)

எண்ண மன்றி யிறையுயிர் வேறெனா
விண்ணின் மண்ணில் விளங்க வெவர்கடங்
கண்ணில் கண்டவ கைக்கண்ட வர்முனோர்
பண்ணுதைத்துப் பகட்டித் திரிவரே.

(௪௩)

தேக முண்டித் திரிபிது நாமலே
மூக மாம்புல னன்றி விளங்குமோ
மோக மாங்கன வில்வரு மோவியத்
தேக மானத மின்றித் திகழுமே.

(௪௪)

இறந்தி டாமு னிறத்தன் மனம்விழி
யுரங்கி டாமு னுரங்கன் மறலியான்
மறந்தி டாமுன் மறத்த லுலகுயிர்
சிறந்த மேலவர் செய்கை நன்மோக்கமே.

(௪௫)

கால நீக்குமுன் கைவிடி லாக்கையை
ஏல வார்குழ லேயென் னிடர் நசை
யால காலம லாதிலை யாய்கிலே
சால வோதித் தருக்கிற் பயனெதே.

(௪௬)

தந்தை தாய்க்குறு ஜாதி மதம்விட
னிந்தை யென்பரின் னீணிலம் விண்டொவல்
வந்த தென்னின் வழக்கென் விதிமுத
லெந்த ஜீவனு மீசன் குலமதே.

(௪௭)

தெளிந்தது தெளித்தல்.

உக

இன்று நாளையு மெண்ணி லுயிர் பொரு
 ளொன்றி னென்ப துதித்த ஓணர்ந்துல
 கன்றே யீச னனைத்தும் படைத்தன
 னென்றே மாப்ப ரிவர்தெளி வெண்ணையோ.

(சஅ)

திரிபகறல் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுட்கள் ககச.

தெளிந்தது தெளித்தல்.

அந்தமு மாதிரி டிவி லாப்பர மாந்த மாணேனடி
 யெந்த பொருட்கு முதற்பொரு ளென்றறி வேற்ற விடத்திலடி
 சிந்தனை யற்றுச் சிவமாய் விளங்கிடச் சின்முத்தா யீதேயடி
 பந்தத்துட் பட்டுக் கெடுவார் வெறுத்துப் பகைத்துக் கெடுகவடி.

(க)

வந்துபி றந்தும் பிறவா விறவா தவான்பொரு ளானேனடி
 யிந்தவு லகென்னி னைவன்றிக் கண்டில னென்றவி டத்திலடி
 சிந்தையி றந்தெதி ரற்றுவி ளங்குஞ்சி தம்பர மீதேயடி
 தொந்தத்துட் பட்டுத் துலவார் வெறுத்துத் துவக்குண் டிருக்கவடி.

(உ)

ஏதமில் லாப்பர போதவ டிவாகி யேகாந்த மாணேனடி
 பேதவ பேதங்கொண் ணாதன ரென்றெனைப் பெற்றவி டத்திலடி
 சாதல்பி ரத்தவி லையுயிர்க் கென்றே சகலருஞ் சொல்வாரடி
 நோதவி ரத்தலே னென்னில் வெறுப்பவர் நெந்தே படுகவடி.

(ஈ)

வேறு.

கண்ணோடு காதுடன் மூக்குநாக் கற்றெலாங் காண்பவ னானேனடி
 விண்ணோட கிசச ராசர மெங்கும் விளங்கக் கணவிலடி
 பெண்ணேன னவுங்க னவேவே நன்று பிரிந்துடல் காணாதடி
 தண்ணூர நிவை நினைவே யிரண்டுந் தடுப்போர் தொடுப்போரடி.

(ச)

காணுக்க டவுளைக் கண்டகி லந்தேடிக் காணுதொ ழிந்தேனடி
 வீணுமு லகுண்மை யென்றுகொள் வாசனை விட்டவி டத்திலடி
 மணுவு லகமுக் காலநி லையென்று மதிக்கொள்வ தர்த்தேரடி
 பேணுந்த மைத்தா மறியா ரவர்கொற் பிதற்ற லழகல்லடி.

(ஐ)

ஏதம்பெ ருமலெல் லாம்பெற்ற வன்போல வின்புற் றிருந்தேனடி
 யாதுஞ்ச டமிதி லேதோ சுகமென் றகன்ற விடத்திலடி
 தீதொடு நன்மைபொ ருளிடத் தோதத்தஞ் சிந்தையி லோதேரடி
 ஏதுகொல் யார்க்கும் பிரியந்த னையன்றி யேற்றக் குறைவேயடி.

(ஊ)

வேறு.

வாய்பேசி வாதாட மௌனம்விட் டகலாத வகைகண்டு கொண்டேனடி
 தாய்மலடி மகனரசை யாங்கிலா னறிவிற் ஜகம்வரா மையினாலடி
 பேயர்சிவர் வாய்மூடி யேதிரிவர் சிலரொன்றும் பெசாதே யென்பாரடி
 பாய்மனதை மூடவகை வாய்கொடல துபதேசம் பன்னுவா ரிலதேரடி.

(எ)

வேறு.

அருவாசி யுருவாசி யருவுருவு மாகியிவை யன்றாகி நின்றேனடை
வருதுயிலி னன்னவுகன வுகளிலரு துரியத்தில் வம்பரல வென்பாரடை
திருவடைய வுடல்வளர விருமைபெற வலைகுரவர் தேராரக் ளென்செயலடை
யருமைமிகு வருமைகுரு துரியவடி வாணோர்கள் யாதுங்கை விடுவாரடை. (அ)

அரியாசி வரனாகி யயனாகி நின்றதே ததுவாசி நின்றேனடை
யரியரனு மயனாகி நின்றதறி வேயுண்மை யயலென லடாதுவிடடை
தெரியாத பேர்ந்தமைத் தேடாத பேர்வேறு செப்புவார் தப்பாமடை
நரியினையை நானெனா நீயெனாக் கொண்டமை நாஞ்சொல்வ தினியென்னடை.

சவிகற்ப நிருவிகற்ப பச்சமா திகளென்றன் றகைமைக்குப் பேராச்சடை
யவிரோத மாகவறி வேவிலங் கக்கண்ட டைந்தவி டத்திலடை !
புவியுளோர் பலகிட்டை மந்த்ரஜப மாதிமேற் பூச்சகாட் டிடுவாரடை
சிவமாக வைக்கவுல காமனதை யறிவார் செகுப்போர் பிழைத்தாரடை. (இ)

தெளிந்தது தெளித்தல் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுட்கள் ௧௨௪.

அ ப ய ம்.

தீடமா ருலகத் தவர்சென் னெறிவெவ்
விடமே யெநியே யெனவிட் டகலக்
கடையே னையருட் கண்ணு லருளம்
மடிகட் கடியே னடைவே னபயம். (க)

பொன்னாற் புலியாற் புனைமங் கைநலந்
தன்னாற் சுகமுண் டெனத்தட் டழிவேற்
கென்னு லெனைகண் டெனிலின் புறவீ
யன்னு வடிகட் கடியே னபயம். (உ)

தானு ருலகத் தந்தா னெவனில்
ஆனா ருடல்வந் துறவே னெனலான்
ஞான நந்த சுகந்தா னுக்கொளி
ரான வடிகட் கடியே னபயம். (ஈ)

பொய்யா முலகம் பொருளோ டிடலும்
வெய்யோன் மகனும் விதியுங் கதியு
மெய்யா முனிநற் திவைபோக் கன்மனத்
தையங் கெடுவென் றவடிக் கபயம். (ச)

மண்ணுல் வருவ மண்ணு மதுபோ
லெண்ணீ யெதுவா குவையிவ் வுடல்விட்
டுன்னு வகையென் னெனவே யுணர்வீ
யண்ணு வடிகட் கடியே னபயம். (ரு)

இதுநா மெனவிங் கிசையச் சொலிபின்
னெதுசெய் யெனினு மிசையத் தருமிங்
கதுகாண் கிலர்சொல் லதுதந் திடுபே
றெதுபொய் யெனுமெம் மிறைதாட் கபயம்.

(௬)

உயிரே துலகே துடலே துலைவே
தயிர்வாம் விதியே தகமே தயலாஞ்
செயிர்வே துணைநீ தேரிற் றெளியா
தயரோ லெனுமெம் மடிசுட் கபயம்.

(௭)

அழியா வுணைநீ யறியா மையினாற்
பழியாம் பிறவி பதமுத் திகளார்
வழியா லுலைவா துணைவந் தவெனச்
செழிபே றருள்சே வடிசுட் கபயம்.

(௮)

பெரியார் சிறியார் பெற்றார் பிறரென்
றறிவா துணைவிட் டகலா ரகலார்
பெரிதாம் பிறவிக் கடனீ யருவா
யறிவா யிருவென் றவடிக் கபயம்.

(௯)

சிவமாம் பொருளன் றியிலோர் பொருளு
மிவனுண் டெனிலுண் டிகமும் பரம
மவனீ யெனசொல் லருமா மறைவாக்
கவமோ வெனுமெம் மடிசுட் கபயம்.

(௧௦)

உடனா நெனவுன் னுதலே யொழியா
மடமை தருமா யையின்மா சறவே
திடனா னசொரு பமேயா நெனலே
கடனென் றவடிக் கபய மபயம்.

(௧௧)

எதுவேண் டிலும்வேண் டிலையா யினுமென்
னிதுவென் னனவவ் வளவே யிவையென்
முதுஞா னசொரு பமும்ன் றயலன்
றெதுபற் றெனுமெம் மிறைசுட் கபயம்.

(௧௨)

அபயம் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுட்கள் ௧௩௬.

உபதேச விஞ்ஞவிடை.

ஞானமேதென் னையனையுன் னற்சொருப மைந்தனே
யீனமேது தோற்றமுண்மை யென்றுகொள்ளுன் பாவனை
மானமேது சித்தெனக்கோர் மடமையிலை யெனலறி
மோனமேது ஞானமேலோர் முடிவுமில்லை யென்பதே.

(௧௩)

வித்தையேது யாவுங்கற்கு மெய்யறிவைக் காணுதன்
மித்தையோ பிராந்திஜன்ய விற்பதுன்ப விபரிதஞ்
சித்துமூ வவத்தைநம்பு ஜீவசாட்சித் துரியனஞ்
சத்தியாவும் வந்தடங்கத் தானிடம் கொடுப்பதே.

(உ)

இன்பமேது தன்னைத்தா னெலாவிடத்துங் காணுதற்
றுன்பமோ தனைமறந்து சொற்பல பிதற்றுத
லன்பதோ தனைத்தெளிந் தனைத்தையும் பொய்யாக்குதல்
வன்பவமோ நனவையன்றி வருவதல்ல வென்பதே.

(ங)

தெய்வமேது சர்வதேக தெகியாகு மறிவுகான்
பொய்யதேது நாமரூப பூதபௌதி காதிகண்
மெய்யதே தநந்தவின்ப மேசொரூபந் தன்னுரு
வுய்வதோ தனைப்பிடித்திங் கொன்றும்வேண் டிலாமையே.

(ச)

ஜாதிதன் னமிசமென்று சகலமூள் ளடக்குதல்
வாதியாவர் மனமலாது மற்றோரில்லை காண்பொருட்
காதியாவ ரென்னினீ யநாதிநீ யலாதிவே
சோதியாவை யும்விளக்குஞ் சுத்தஞான சோதியே.

(ரு)

பத்தியேது ஞானதேவை பகலுமிரவும் பரவலுன்
முத்தியே துலகுந்தானு மோர்வடிவ மாகுதல்
சித்தியோ மனப்பகை ஜயித்தடங்க லாளுதல்
சுத்தவீர மெதிரற்ச் சுயம்புவாகி நின்றலே.

(சு)

அண்டமேது நனவனைத்து மாகிரின்ற கோலமாம்
பிண்டமேக தேகமாய்ப் பிரிந்துணர்ந்த போகமாங்
கண்டமே தவத்தையுண்மை கண்டொருங்கு படுதல
கண்டமோ தனைத்தெளிந்து கற்பனை கடந்ததே.

(ஏ)

பொருளதே தழிவிலாத போதரூபங் காப்பதே
மருளதேது மந்த்ரயந்த்ர மநிமைபேசி மாழ்குத
லருளதே துலகெலாந்தன் னொருயிரென் றெண்ணுத
விருளதேது ஞானம்விட் டெலாக்கலையுங் கற்பதே.

(அ)

புருடர்யாவர் பகைவரேனும் பொய்மைதீர வெண்ணுவோர்
திருடர்நம்பி நர்க்கிங்குண்டு தெய்வங்குருவு மென்பவர்
குருடர்தம்மைக் காண்கிலார் குருக்கள்வேடங் கொள்ளுவோர்
மருடுறந்த பேர்நிராசை மன்னிவாழும் புண்யர்காண்.

(ஈ)

பொய்யர்யாவ ருடவினாசை பூட்டியாட்டிப் போக்குவார்
மெய்யர்யாவர் மலைவுதீர வேதமுடிவைக் காட்டுவா
ரையர்யாவ ரையநீங்க வாதியந்த மூட்டுவார்
வெய்யர்வேட மிட்டுவிடவ வெறிகொடெங்குந் திரிவரே.

(ஊ)

நன்றி மறவாமை.

உரு

மூடமேது தனைமறந்து மூச்சடைக்க முயலுதல்
கேடதேது கேடிலான்றன் கேடுநீக்க வாடுதல்
பாடனந்த விற்கெடும் பவத்தொடர்பு பற்றுதல்
வீடதோ வெறுப்புபுப்பு விளைசலிப்பு மற்றதே.

(கக)

பெரியர்யாவர் மகிமைசித்தி பெருமையாதி வேண்டிலா
ரரியர்யாவர் பரமசுகம் லாச்சுகத்தைத் தீண்டிலார்
சிறியர்யாவர் நடுவிகந்து தெளிவினைக் கலக்குவா
ருரியர்யாவ ருண்மையான ருலகிலெவ் வுயிர்க்குமே.

(கஉ)

உபதேச வினாவிடை முற்றிற்று.
ஆக செய்யுட்கள் சுசுடி.

நன்றி மறவாமை.

இப்பாரிற் பிறந்திறக்கு மிகெகணுக்கிங் காளாகி
யொப்பேது மறியாத வொருபொருளை யறியேனை
முப்பாழும் பாழாக்கி முதற்குனி யங்கடத்தி
யப்பாலில் வாழ்வைத்த வடிமறக்க லாவதுவே.

(க)

விருப்புவெறுப் பாமுலக விடயநெருப் பாற்றிவிழிந்
தாக்குழைந்து கருகியதி னாகியந்த மறியேனை
பரப்பிரம மாக்கியிர்ப் பாலமெனு மறிவேற்றித்
தூரக்கவடி வாக்கடிசு மிதிமறக்கத் துரிசறுமே

(உ)

மலநாறு முடல்வியக்கு மட்டிகட்கு வகுத்தபல
குலகோத்ர வளராழ்ந்த குருடரின்பின் விழுவேனைப்
புலையான வப்பகையைப் போக்கியறி வாக்கமுத்தி
நிலமேற்றி வாழ்வருளு நிமலனடி நினைவறுமே.

(ஈ)

சித்தசித்து வடிவாகித் திகழ்மனதை ஐயிக்கவழி
பத்திசித்தி யோகமெனப் பகட்டுவர்பின் பரிந்தேனை
பெத்தமுத்தி மாயைபிற பேசுவதென் னறிவலது
சத்திலையென் றளித்தவடி தனைமறக்கிற் சார்பெதுவே.

(சு)

அரிபெரிய னைபெரிய னரனெனவே வாதாடிப்
பெரியர்கருத் தறியாது பிதற்றுவர்பின் திரிந்தேனை
யொருபொருளை யன்றியில யுலகமென வனுபவத்திற்
சரிவரவே காட்டடிசு டனைமறக்கச் சழக்கறுமே.

(ரு)

அவரவர்க ணினையுநினை வவர்க்குறுதி யென்னுது
சிவன்செயலென் றரைந்துபிறர் சிறுமைசெப்பித் திரிந்தேனை
யவத்தையொரு மூன்றாமறுத் தாநந்த வடிவாக்கிப்
பவங்கெடுத்துத் தடைவிடுத்த பதமறக்கும் பான்மையதே.

(ஊ)

பராபரனென் றுரைத்தமொழி பயனறியாக் குரவர்மலி
தராதலத்தி லவர்கண்மொழி தலையின்மிசைச் சுமப்பேனை
புராதனபே ரறிவூட்டிப் புகல்வாட்டி யிருளோட்டிக்
கராளமறுத் தாண்டவர்தங் கழன்மறக்கக் கரிப்பறுமே. (எ)

கொலைகளவு காமாதி கொடுநகத் தீச்சூழ்ந்து
நிலைகலங்கி மனம்புழுங்கி நெறியொதுங்கி நின்றேனை
கலையுணர்வி னஞ்சாந்திக் கடலாடச் சுகநீட
மலைவோட வைத்தவடி மாண்பதனை மறப்பதுவே. (அ)

அகண்டசச்சி தாநந்த மாருமெனின் மகிழாம
லிகபரங்க ளாஞ்சடங்கட் கேற்றமுறைத் திரங்குவனைச்
சுதவடிவ னுக்கிமலஞ் சோருமரு ளுரைதேக்கி
யகமயக்க மழித்தவரின் னடிமறக்க வறிவுறுமே. (க)

வேதமுத லாதிகலை விரிக்குமெனை யறியாம
லோதிபிறர்க் குறைத்துமறை யுண்மைதனை யறியேனை
யாதியந்த நீமறையி லறிவதெதை யுணையலது
போதுமுறை யெனவொழித்த புனிதனடி போற்றரிதே. (கௌ)

நன்றிமறவாமை முற்றிற்று.

ஆக செய்யுட்கள் கருஅ.

சாதனமுறைமை.

பிரிவறு நன்னிலை யேதது பரகதி
பேசந் தேவல நிருவாணம்
புரிவற முன்முறு மிடமது சுயநின்
பொருளறு நன்னிலை பரிபூர்ணம்
சுரியறு நன்னிலை யீதிதி னின்றவர்
சோர்திலர் பவபா ராவாரம்
பரிவொடு வந்தரு னாதமு னிக்குரு
பதமலர் பிரிகில னொருநாளும். (க)

பொன்றினர் கனவிற் போகலர் நனவிற்
போன்றரு துரியந் தனினைசம்
ஒன்றினர் நனவி லுடல்கெட லறிகில
ருருகிலர் மரணப யமிலேசம்
அன்றியு மதுவது வாகவி ளங்குவ
தறிவல துண்டெனல் படுமோசம்
என்றிவை வந்தரு னாதமு னிக்குரு
வினைமலர் பதமென் னுயிர்வாசம். (உ)

எங்கெங் கேதுத டிக்கினும் விடாம
 லேதோ தடித்த செனுநோக்கால்
 அங்கங் கதுவறி வாகக் கரைத்தி
 டயலறு மென்றன நருணைக்கால்
 இங்கென் வினைவலி கெடமன மாயை
 யெரிந்து கரிந்திட வெழில்வாக்கால்
 அங்கிங் கெனலறு நாதமு னிக்குரு
 வடிசின் தித்திட மிகுதேக்கால்.

(க)

நீயுல குடலுயி ருண்டென நனவி
 னினைந்திடு நினைவா லுளவாகும்
 நீயெஃ துளதெனி லிவையுள வென்று
 நினைந்திட வாரா தவைபோகும்
 நீயறி வாசின் லைத்துவி எங்கிட
 நிர்வா சனையாய்ப் பவமேகும்
 நீயல திலைநா னென்றவ னடிதர
 நின்றில துலகுண் டெனுமோகம்.

(சு)

அறிவறி யாமைக ளாகியு மாகா
 வறிவே தானு குதன்னூனம்
 குறியிது போன்மெய்க் குறியில தென்றக்
 குறியி லடங்குவ ததுமோனம்
 வெறிகொடு பலபல சாதனை மேற்கொடு
 வீண்பட விடலே னிவையினம்
 செறிதர வெனையா ணுதமு னிக்குரு
 செப்புறா யேமா னதானம்.

நாமல வுலக நாமல பிரம
 நாமுயி ரென்பாய் நன்றாகும்
 நமுட லலவே யுயிரறி வலவோ
 நமைவிட் டிலகுவ வன்றாகும்
 நாமுட லாகா நிலைநின் றிடவிலை
 நம்முரு வாயன் ரென்றாகும்
 நாங்கண் டோநீ காணென குருவரு
 ணுட்டின னயலணு வின்றாகும்.

கண்ண டியில்வரு கண்ணினை காண்பார்
 கண்ணிடை காண்பார் வெளிகாண்பார்
 விண்ண டிச்சா யைமதி யிரவி
 விளக்கொடு நாசியி னுனிகாண்பார்
 புண்ணு குவரவளி நடைதடை பூண்பார்
 பொய்யுரு வலதுத மைக்காணர்
 தண்ணர் மொழிதரு நாதமு னிக்குரு
 தாளினை பூண்பர் தமைக்காண்பார்.

(எ)

சற்பனை சேராக் கதிகே ளெனையான்
காணென் பிரியே னறிவொன்றே
முற்படு மேலெது காண்பேன் பிரிவேன்
முனிவரு ளோதணு வயலின்றே
தற்பர மாகிவி ளங்கி நிலைத்த
சதோதய மறிவொன் றெனுமன்றே
யுற்பவ காணுக் கொரியென சற்குரு
வுதவின னுபதே சமு நன்றே.

(அ)

பாவனை யுலகம் பாவனை சடலம்
பாவனை கண்டம கண்டபதம்
பாவனை யேசுக தூக்கம் வத்தைகள்
பாவனை பந்தமு முத்திரிதம்
பாவனை யேழுக் காலம் புண்ணிய
பாவம் பாலைக்கன் சாந்திகதம்
பாவா பாவம் நீயல வேறல
பாரென் றுன்குரு பதஞ்சதம்.

(க)

அறிவே பிரமமு மறிவே நீநா
னன்றெனின் மூட மனித்தியமே
யறிவிலே யேலோ ரணுவந் தோன்றா
தகிலங் காலஞ் சத்தியமே
அறிவால் வந்தன வேதங் கீதமு
மறுபா னென்கலை தத்தியமே
யறிவென னனவு பிறப்பிட மென்றா
னன்றென லென்றும் சத்தியமே.

(க௦)

சாதனமுறைமை முற்றிற்று.

ஆக செய்யுட்கள் ௨௬௮.

அ ச ச ம்.

தானெவ னெனநன் கோரார் தனிமறை யுரையுங் கொள்ளார்
ஞானசாத் திரங்க ளாயார் நாலொரு கவிகற் றோயார்
மோனமே முடிவென் றோதி முன்பினு மலைவுதீரா
ரானக வாயர் நிந்தைக் கவரைநா மஞ்சு மாறே.

(க)

மாயையே திருக்கி னன்றோ மற்றதைத் துடைப்ப தென்பார்
பேய்மன நிலையா தென்றே பின்னொரு கணத்திற் சொல்வார்
நீயெவ னெனவே பொங்கி நிறுத்தவாய் ஞான மென்பா
ராயத்திற் கலைபொய்ஞ் ஞானிக் கம்மநா மஞ்சு மாறே.

(௨)

அன்பர்தம் வேடம் பூண்பா ரகர சம்போ வென்பா
ரின்பயீ வதற்கு மாறா யெவற்குமே துன்ப மீவார்
வன்மொழி புகன்று பக்கு வத்தினை யாய்ந்தோ மென்பார்
ஜன்மத்தை வீண தாக்குஞ் சண்டுகட் கஞ்சு மாறே.

(௩)

தனுசுர ணங்க வீசன் றருதலேன் றன்னைத் தெர்ந்திங்
கணுப்பிர வேச வீச னடியிற்சென் றடங்க வென்னின்
மணுகுல தரும மாதி வரன்முறை முடிமுன் னென்பா
ரினியெனா முறைப்ப மன்னா ரீரில்வாய்க் கஞ்சு மாறே.

(ச)

ஜீவனா மென்று னாரெத் தேயத்தோ ரதையே வேத
நீயென வுரைக்கி லெச்சிர் நேர்ந்ததோ மறைநா மத்திற்
கேயமி லரனீ யென்றே யிசைத்திடல் சிறப்பா மென்னின்
மாயவா திகளென் றோது மடமையிற் கஞ்சு மாறே.

(௩)

பத்திமெய்ஞ் ஞானநீதி பயனென வறிவ ரேற்பின்
சத்தியந் தவறி ஞாயந் தனைக்கடந் தணுவும் பேசார்
சித்தியு மகிமை பேசித் திரவியந் தேடா ரென்னின்
முத்தர்நீ ரெனப் பழிக்கு மூடருக் கஞ்சு மாறே.

(சு)

அரியர னுதிநாமத் தரும்பொரு ளிலக்கி யார்த்தஞ்
சரிவர வுரையார் தேடார் சாற்றுவா ருரையுங் கொள்ளார்
பெரியவர் வேடம் பூண்டு பித்தரோ தீர்த்த மூர்த்தித்
தரிசன மளித்தோ ரென்று தருக்குவோர்க் கஞ்சு மாறே.

(௭)

பொய்யுல கென்னா தாலும் புனிதமெய்ஞ் ஞான மொன்றே
மெய்யென வுரையா தூலும் வேறுசா தனைக ளெல்லாஞ்
செய்திடப் பதவி தந்து சிதையுமென் றுரையா தூலும்
வையமீ திலையென் றுலுண் மறுகுவோர்க் கஞ்சு மாறே.

(அ)

சரியைநற் கிரியை யோகந் தத்துவ ஞான நான்கிற்
பெரியதம் பிறப்பை நீக்கிப் பேரின்ப முத்தி யீனற்
கரியது மெதுகொல் பத்தி யாகிற்பின் னிரண்டு சொற்றார்
தெரிகிலா தவரோ வென்னி றிளைக்கிலார்க் கஞ்சு மாறே.

(க)

எடுத்தமா ஜன்மம் பாழி லேகுதற் கஞ்சா ரஞ்சி
யடுத்தவர்க் கருளா ரச்ச மாடுவர் பொருட்கைக் கொண்டே
யுடுப்பது முண்ப தும்பின் னுறங்கலுந் தவமாய்த் தர்க்கந்
தொடுப்பதி னாட்கழிக்குந் துட்டருக் கஞ்சு மாறே.

(க௦)

அச்சம் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுட்கள் களவு.

அனுபவாதந்த தீபிகை.

ஐ ய ம க ற் ற ல் .

நினைவொன்று மில்லாம னிங்கினக மென்பார்
 நிற்கவகை சொலுமெனவென் சற்குருவைக் கேட்டே
 நெனையன்றி யானறியே னீயறிவாய் போலு
 மெதுநினைவோ வெங்குளதோ விசையெனவுங் கேட்டான்
 நனைமலரே போல்வாடி நலியுமெனப் பார்த்து
 நகைத்துணை பாரெனவ கத்தவிச மர்ந்தே
 யனைத்தாகி யன்றாகு மறிவிருக்கக் கண்ட
 தல்லாமன் மற்றவெறுஞ் சொல்லாச் சென்னேடி. (க)

வேறு.

ஒன்றைமறந் தொன்றைநினைந் துறுகணத்திற் கிடையே
 யுள்ளநிலை துரியமென்ப ருறைவதெவ்வா நென்றே
 நென்றுமொரு படித்தாகி யிலங்கறியே யல்லால்
 யானறியேன் பிறவிருக்க நீயறிவாய் போலு
 நன்றெதனை மறப்பதெதை நினைப்பதென நக்கான்
 நானுரைக்கு மெவையுமறி வாயிருக்கக் கரைத்தா
 னின்றலகா நென்பொழுது மிப்படியே யெனறா
 நென்னுரைப்பே நெதுகேட்பேன் யான்செயலென் னேடி. (உ)

ஒன்றெனவு மிரண்டெனவு முரைப்பதனை மறந்திங்
 குரையிழத்தல் பொருணிலையென் றோதுவருள் ளதுவோ
 வென்றனக்கி தருளுமையா வெனவிரந்து கேட்டே
 நெனையன்றிப் பிறகானே னிரண்டெனல்பொய் யாங்கான்
 நன்றிதுகா னுமைகளோ ஞானிகனூற் பகரார்
 நானிலையென் றுரைப்பவனார் நானதன லொன்றா
 யென்றுமுளே னுரைத்தாலு முரையாத விடத்து
 மென்செயநா நெனையொழித்தற் கெனநகைத்தா னேடி. (ஈ)

ஐம்புலனை யொடுக்கிமன மடக்கிச்சுவம் போன்றா
 ரல்லாமன் மற்றையர்க ளறிஞரல வென்பார்
 நம்புமெனக் கிதுதெளிய வுரையுமென நகைத்து
 நானறியே னிவையாவு நீயறிவாய் போலு
 மம்புவியிற் றுயில்வோர்கண் மூர்ச்சையினற் கிடப்போ
 ரறிஞரென லிவராவா ராச்சரியக் கதைகா
 னும்பரயன் சிவன்மாலுஞ் ஜனகரோடு விதா
 ருலகளித்தார் ஞானிகளென் றுரைத்திடொற் கொள்ளே; (ச)

கொள்வதெங்ங னும்முரையைக் கோடிகற்ப காலங்
 குருவியினங் கூடமைத்துக் குஞ்சியினில் வாழ
 வுள்ளொளியாம் பதமேவி யுடன்மறந்தா ரெனவிங்
 கொருதூலே யலபலவு முரைத்திடலே நென்றே

னுள்ளதகாண் பின்னுலகிற் திரிந்தனரோ விலரோ
வலவுங்கான் ஞானியோவஞ் ஞானியோசொல் லென்றான்
கள்ளமற்ற ஞானியென்றே நந்நிலையே நன்றங்
கழலாத நிலையிதது கழலுமென்ற நேடி.

(௩)

அன்பர்பணித் காளாகி லின்பநிலை வருமா
மருமறைதேர் தலிற்பயனோ ரணுவுமில் யென்பா
ருன்றனக்குஞ் சம்மதமோ வருட்குருவே யென்றே
னென்றையொன்றுப் பிதற்றலிதா முணவிற்பொருட் டறியார்
நன்கறிந்த குருவாகிற் சுருதியுத்தி யாலே
நாசமுற வறியாமை யோட்டியறி ஐட்டிக்
குன்றலிலா மறையுரையி லென்னுரையி லுன்றன்
குற்றமற்ற வனுபவத்திற் குறைவெதுகே ளென்பான்;

(௪)

கேளேனான் பத்திதரு முத்தியென்னிற் சிவமேன்
கேளென்றார் மாணிக்க வாசகரைப் போதங்
கோளறவே னருச்சுனருக் கரியுரைத்தார் கீதை
குருவிவர்க ளவர்களிலுங் குறையிறந்தார் போலும்
வாளாபல பிதற்றுதலே னறியாமை யறிவான்
மாயுமலான் மற்றொன்றான் மாயாதிது சரதம்
வேளாண்மை தவந்தானங் கடவுடுதி ஞானி
வியனடிக ளகத்துய்மை விளைத்திடன்மெய் யுணரே;

(௫)

உண்மைதனைத் தெளிவதற்குக் குருமொழிநன் னூலு
முயர்ச்சத்திய நடைநிராசை யொசொந்தியும் வேண்டும்
புண்ணியவா னானு மிவைபழகா னாகின்
பூரணத்தின் வாழ்வருளச் சிவானு மாகா
தெண்ணமென்ன மற்றவரா விதுவருமென் றிசைக்க
வெப்படியா மிவனிலையா தவரருளத் தெளீநீ
விண்ணுலகிற் கயிலையோவை குண்டமோசொல் வீடு
விட்டயலற் றிருந்தவிட மென்றனன்கா னேடி.

(௬)

ஞானியெவ ரருட்குருவே குணங்குறிக ளரையின்
னளினமனை யனமெனவே நான்சேர்குவ லென்றேன்
மாநிலத்தோர் பொன்செய்வோர் மகிமையுளோ ருலகின்
மானம்விட்டுத் தசையுண்ணார் சருகுபலம் புசிப்போர்
வானிடையே பறப்பவர்கள் குளிகையினு னோய்கண்
மாய்ப்பவர்க ளுலகிலுடன் மறையவெளி திரிவோர்
குனியமா கச்சிப்போர் முக்காலமு முணர்வோர்
சுழலுகாற் றடக்குவர்க ளெனவுரைப்ப ரறியார்;

(௭)

அறியிவர்கண் ஞானியலர் மூலிகையான் மையா
லரிதாகுஞ் சாதனையா லருமருந்தாற் செய்வார்
குறியிவைகள் கலைஞான மெய்குஞ்ஞான மலகாண்
கூறியுன்மெஞ் ஞானியிவை விடுவனநிந் தாலுங்

கிறியுரையா னருளைவிடா னெவருமவன் போலக்
கிடையாத பேரின்பச் சாகரத்தின் மூழ்கக்
குறியுரைப்பா னணுவளவு மோசவெண்ண மில்லான்
கூடும்வரை யுலகிலுப காரஞ்செய் வானே; (க0)

உபகார மல்லாமற் புகழ்வேண்டான் மகிழா
னென்றறியா யென்றாலு முளமகிழ்ச் சிரிப்பா
னபகார மொருபொழுது மறந்தேனுஞ் செய்யா
னாத மேயுருவா யமர்ந்துறைவா னவன்மேல்
விபரீதம் விளைத்தாலுங் கலங்கலன்காண் யாரே
விண்ணதனை யசைப்பவர்கள் சோதனைக்குத் துணியே
லபசார மவர்பொருத்துஞ் சிவனுனைதண் டிப்பா
ரரிதவர்கள் சரணடையென் றறிவித்தா னேடி. (க௧)

வேறு.

ஞானந்தனை யலதுலகிலை முப்போதினு மென்றாய்
ஞாயந்திட பரிசோதனை தரநம்புவ லென்றேன்
வானொத்தூறை பரிசங்கெட வெம்மை குளிர்மென்மை
வன்மைகன மின்மைவழு வழப்பாதி குணஞ்சேர்
தானம்பல பொருளேயுள வாகாவொளி யிலதேற்
றங்காபல வண்ணங்களு முருவங்களு மிதமாங்
கானம்வசை சொற்பேதமு மோசையுல தலைபோற்
காணாவிரு கந்தஞ்சுவை யாறும்புவி புலனே; (க௨)

புலனன்றியு டம்பும்பல பொருளுந்தெரி யாவாம்
புலனேபொறி யலதுண்டென லாகாவிலை மனமே
யிலதேலிலை மனமேயுல கென்றனை வணங்கி
யெந்தாயிலை யுண்டாயினு மெதிர்காண்பொரு ளிலவோ
கலதையற வுனாயிரென வநகாகன வினிலே
காணப்படு பொருளின்றியுங் காணப்பட லென்றே
வுடலானது முலகானது நனவென்றுரை ஞான
மொன்றின்றிய துயிலிற்சக மின்றாகலை யறியே; (க௩)

அறிவன்றியி லறியாமையு மதுவின்றெனி னனவு
மதுவின்றியே பொறியாதியு மவைதந்திடு பொருளுந்
தறிதந்திடு பூமானிக ராமென்பது திண்ணஞ்
சங்கற்ப விகற்பாதிக டங்கற்கிட மெதுகான்
குறியாதவி டத்திற்பல கலையும்பல குணமுங்
குவிதற்கிட மெதுவோவுட லுலகுக்கிட மதுவே
நெறியோமய லுளதோவறி விலையேலிலை வருமோ
நீயேயுரை யென்றான்சொல வாயற்றன னேடி. (க௪)

இடைபிங்கலை யிருநாடியி யங்கும்வளி யதனை
யிடைநாடியி லேற்றுச்சியி லேறும்படி செய்தே
மடைபோல்வரு மழுதுண்டின வதுவேண்டில ராகி
மாறாதுடல் வைப்பார்பெரி யோரென்றுரை பகர்வார்

கடையேனிது தெளியத்திரு வருளேசெயு மெனவீண்
கருமஞ்செய வேண்டேலுரு காக்கிற்றுயர் வினாவே
மடமைநிறை மதியானா மறுத்தற்கிவை போல்வ
வைத்தாரறி வாள்சொல வித்தாரமி தாமே;

(கரு)

ஆருந்தனை யறியாதட லாவானாவி லக்கற்
கடயோகமி லயமந்திர மாதித்தொழி லதனாற்
போகும்வளி போகம னிருத்தக்கெடு மனமே
புரணச்சுகம் வருமாலுடல் போகாதிதி னின்றோர்
தேகந்தனை மடவார்கன லேறக்குழி சேரார்
தேராதுட னீரூகிடம் வாராதரு ளென்றார்
மோகந்தரு மடவார்க்க மொழியாவகை யறியா
முந்தாதொரு பொழுதேயுண வுந்தாமரு ளினரே;

(கசு)

உணவோர்பொழு தேனும்பல வுரிசைவிடு புளியா
லுனோநரை திரையெய்திடு முப்பாற்றளர் வெய்து
நினமாதிகள் வேண்டேலென வுணவாதி சுகத்தை
நீத்தாரிவை நீத்தாருட னீத்தற்குறு பிரிவாய்க்
கணநாதன யன்மாலுரு த்திரனாதி ய தேவர்
காப்பென்றறு நிலையுந்தரு கலையுந்திக முருவுங்
குணமுந்தொழி லாதிதெளி மனதிற்பட நாட்டிக்
கூட்டைக்கழி புட்போலுயிர் பூட்டைக்கழி வித்தார்;

(கௌ)

கழியுஞ்சட வுடனீயலை யுணவாம்பொரு டிரிபே
காற்றோவலை யுலகின்னிறை காற்றாமன மெனிலோ
ஒழியுந்துயி லினினீயிதை யுணர்வாய்மன முதலா
மொன்றாயினு மலைநீயுனை யன்றியிவை யிலையால்
விழியாவரு மொழியக்கெடு மழிவில்லறி வாகி
யென்றுந்திரி யாதிங்குறு மெவையுந்தெரி வானீ
பழியாம்பிற வியைநீங்கென வருள்வாரிவை யோரார்
பகருங்கரை பற்றார்க்குறுஞ் சுகமென்றனது னேட.

(கசு)

ஐயமகற்றல் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுட்கள் கசுசு.

நின்றநிலைகூறல்.

உடல்பொருளா விகளளிக்க வுபதேசஞ் செய்துவந்தா
ருயர்ந்தோ ருந்த
னுடல் பொருளே யன்றென்ற னுடல்பொருளா வியுமுலகு
முனதாக் கொண்டு
கடல் புடைகு ழவனிமுதற் காண்பனவெல் லாநினைவாய்க்
கவலை யற்று
விடல் கொளலாம் பொருளின்றிப் புரணசுகி யாகென்றான்
விளங்கி னேனே.

(க)

நட்ச

அனுபவாநந்த தீபிகை.

ஆண்டுபனி ரண்டுனையாஞ் சோதித்துப் பொருளருளு
 மருள்வே மென்பார்க்
 காண்டவன்செய் யேவரஞ் ரல்லாமற் சுகமருளா
 ரல்லே நெல்லாங்
 காண்டகைய வறிவேநீ கணமுழிலே தெரிவித்தோங்
 காண்ப வற்றைக்
 காண்டிலக்கத் துளங்கவுளை யலதுளதோ வயலெனயான்
 காண்கி லேனே. (2)

கண்ணாடி முன்னரொரு கண்ணாடி வைக்கவிரு
 கண்ணாடிக்குக்குட்
 கண்ணாடி யலதுபிற சளங்கவற்றில் வாராபோற்
 காண்ப வற்றைக்
 கண்ணாடி களங்களியா வகமுகமாய் மனவாழிக்
 கண்ணே தோன்றுங்
 கண்ணாடி யேயிருக்கக் கண்ணுவா யெனப்பிறநான்
 காண்கி லேனே. (3)

எப்பொருளை யெப்பொருளெவ் விடத்தேவ்வா றுணர்வதனா
 யெதும் பந்த
 மெப்பொருளெப் பொருளையெவ்வா றுணர்வதனால் வீடெய்து
 மென்றான் காணு
 மெப்பொருளுந் தானாகு மறிவுவுண்மை தன்னனவென்
 றெண்ணற் பந்த
 மெப்பொருளுந் தனையன்றி யிலையெனல்வீ டெனக்கண்டே
 னிடரற் றேனே. (4)

இல்லவற்றை யுள்ளவெனக் கொண்டுகுணங் குறிபேத
 மிசைத்தார் யாரு
 மில்லவற்றை யுள்ளவெனக் கொண்டாயா திருத்தலினா
 லிசைப்பா னேன்பின்
 னில்லவற்றை மாயைதந்த தாய்மாயை யில்லையெனி
 லிசைப்ப தென்யா
 னில்லதுள்ள தாய்விளங்க லறிவோன்றே யென்றான்மெய்
 யிதுகண் டேனே. (5)

உள்ளதனை யுள்ளபடி யுணருதலே மெய்ஞ்ஞான
 முளதி ருக்க
 வுள்ளனவா யிலாதவற்றை மேற்கொடுபின் னொழித்திலே
 னொழி யஞ்ஞான
 முள்ளதெனிற் போகாது பிரமையும்தத் துவேயயலிங்
 கொன்றின் றென்று
 முள்ளதெனி லுணர்வன்றிக் காட்டென்றா னென்றாகி
 யுரையற் றேனே. (6)

சித்தாகு முன்னினைவா லன்றியுட ஓலகாதி
 திகழ்வ தெங்ஙன்
 சத்தாக வல்லதசத் தாகவிவ கரித்திடுமா
 தருக்க மெங்ஙன்
 சத்தாசத் தம்பத்தி சுகாசகமாய்ப் பரிணமிக்குந்
 தொழில்க லெங்ஙன்
 பித்தாகி யலைவதென்னீ யுனாயென்றா னெனையன்றிப்
 பிறகா னேனே.

(௭)

முச்சுடர்மூ வுலகுமூ வவத்தைமுத்தே கம்விளக்கு
 முதலே தொன்றா
 மச்சொருபா நந்தசர்வ சாட்சியறி வன்றோர்
 யதனாற் காணு
 மிச்சொருபங் களிலொன்றந் தேகநா னென்றுபிறந்
 திறந்தே னென்கை
 பிச்சலவோ வெனவச்ச மற்றுயர்ந்து பிறப்பிறப்பைப்
 பிழைத்திட் டேனே.

(௮)

பிறப்பேதிங் கழியாத வான்மாவே தானாகிந்
 பிரிந்து சேரு.
 மறப்பேது மறப்பகற்று மார்க்கமே தவையுணர்த்து
 மறையே தெல்லாந்
 துறப்பேது துறவாமை யேதுமனஞ் சொற்பொருளுந்
 துன்பத் தஞ்சம்
 பறப்பேது பொய்வெறும்பொய் யாமனத்தின் கூத்தென்றான்
 பரப்பந் தேனே.

(௯)

நிட்டைமந்தி ரம்பூசை துக்கசுக மீரவத்தை
 நிலையோ நீகை
 விட்டிகு பாழாகு மனமுதல் நித்தினாயின்
 விட்டொன் றாகிந்
 கட்டமின்றிக் காண்பொருட்போய் மனமிறந்து பிறவிமயக்
 கறுவா யென்றா
 னட்டசித்தி வேண்டியலை துட்டமனச் செருக்கொழித்திங்
 கறிவா னேனே.

(௧௦)

மனமதுலீ வேசஜகத் தாக்கியழித் திடலறியார்
 மந்தி ரத்தான்
 மனமதனை வயமாக்கும் வகையருள்வே மென்றுணாப்பார்
 மதிவல் லார்கான்
 மனமயக்கே மந்திரந்தே வதைநிட்டை சித்திமுதன்
 மதியென் றுண்பின்
 மனமறலோ வென்றேன்சத் துவமாய்ச்சே டித்தலென்றான்
 மயக்கந் தேனே.

(௧௧)

நின்றநிலைகூறல் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுட்கள் ௨௦௭.

அனுபவாநந்த தீபிகை.

கைம்மாறு காணேனெனல்.

இதுநன்றிது நன்றல வென்றுகொ
 ளெவையுந்துயர் தந்திடு முன்றிகழ்
 வதுநின்னினை வன்றியி ருந்தில
 தயருங்கன வில்வர லென்னினை
 யெதுவென்செயு முன்னினை வின்படி
 யியலுந்திக முந்துயி லின்மன
 மதுநின்றிட நின்றில தொருவணு
 வறியென்றவ ருக்கெது வெதிரடி.

(க)

பதியும்பசு வந்திர மென்றுளர்
 பதகன்றனை கண்டவ னன்றொரு
 மதிதந்திட வந்திவை நனவினின்
 மறையுந்துயில் வந்தவி டந்தனி
 விதிலையமெ மக்கிலை முப்பொரு
 ளெதுவுண்டெனி லுண்டிவை நின்னறி
 வதுகொண்டறி பொருணிலை யலசட
 மறியென்றவ ருக்கெது வெதிரடி.

(உ)

உடல்பொய்யுற வென்றறி வித்தவ
 ருனாகற்றுரை தந்து தமக்கொரு
 மடமும்பசு வங்கிண கன்பல
 வகைபத்திய வத்துக ளுங்கொடு
 சடமிங்கொரு தெய்வமெ னத்துதி
 சடையன்குரு வன்று பிழைக்கிலர்
 விடமுண்டவ ருடனசை விடுவென
 விடுவித்தவ ருக்கெது வெதிரடி.

(ஈ)

அறிவென்று தமைத்தெளி வற்றய
 லறவனுதின மதனி னிலைத்தவர்
 தறியொத்த வுடற்குடை கற்குறை
 தருவித்தறை கட்டி முடிக்கிலர்
 பிரிவற்ற வகண்ட நிரஞ்சன
 பிரமந்தனி லுடல்பொரு ளுய்த்தவர்
 குறியுஞ்சொலி யுடல்விட நினைவது
 குறைவென்றவ ருக்கெது வெதிரடி.

(ச)

தனையன்றி யனுத்துணை யும்பிரி
 தறிகின்றவர் முற்றறி வற்றிலர்
 நினைநல்லரு மறைமுத லியகலை
 நிறைவென்பது நினைவற லெனுமென

கைம்மாறு காணெனெனல்.

௩௭

வனையவர்பிற ருள்ளம நிந்துரை
யதுசெப்புவ ரென்பது தப்புரை
தினையளவய லறிவுற லறிவல
திரிபென்றவ ருக்கேது வெதிரட.

(௩)

உலகந்திர மன்றென வும்பல
வயிருந்திர மன்றென வந்துயர்
நலனுந்திர மன்றென வங்கொடு
நரகுந்திர மன்றென வும்படை
நிலமுந்திர மன்றென வஞ்சொலி
நினைமனதினை நிலைமை யெனக்கொளி
னலனெங்குறு மதுநிலை யன்றென
னன்றென்றவ ருக்கேது வெதிரட.

(௪)

வேறு.

அவரவநினை வலதொரு பொருளினே
யறிகிலரடை கிலர்துயர் சுகமென
வெவரெதுசரு தினுமது வலதிலை
யெதிர்தருபொரு ளீர்க்கையி சறிகிலர்
கவர்தலையொழி கிலரொழி குவரநிலை
கதிவரநிஜ மெனவறி குவரவர்
சவர்தலையினை வதுநல னலவிது
தவிரென்றவ ருக்கேது வெதிரட.

(௫)

வேறு.

அயனரியர னிந்திர னிமையவ
ரருமறைதவ முனிவர்கள் சித்தர்கள்
வியனுலகு திருப்பதி கள்வினை
விலகச்செயு நதியுயர் விதிகதி
துயர்தருநம னிரவிகி லவுசநி
துருவன்முத னிலையல வெனலெது
பயனறிவு சுயம்பல மன மெனல்
பதமென்றவ ருக்கேது வெதிரட.

(௬)

பற்றற்றவர் கற்றவர் நற்றவர்
பற்றறவனு ரிற்றவர் தற்றெளி
முற்றுற்றவர் தெற்ற லறப்பவர்
முற்பட்டவ ருற்பவ மற்றவ
நிற்றற்றல பெருமை வியந்திட
விவர்தற்பரர் சிற்பரர் கலைபல
கற்றென்னினை வற்றிலர் பெற்றிலர்
கதியென்றவ ருக்கேது வெதிரட.

(௭)

வேறு.

குழைகிழியரி படர்மதர் விழிசெங்
 குழுதங்கனி துவரித ழுடர்விண்
 மழைபுனாகுழன் மணாநறு முகைபொன்
 மலைகிகர்முலை யுடைமட மயில்பன்
 கழைமதுகனி ரசமொழி தருவெங்
 கவலையிலழி குவமெனு மொழியென்
 பிழையொழிமன நினைவரு வழியுன்
 பித்தென்றவ ருக்கெது வெதிரடி.

(௧௦)

கைம்மாறு காணெனெனல் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுட்கள் உகள.

சித்தர் நூன் மயக்கொழிதல்.

வேண்பா.

பொதிகைமலைச் சித்தர்தம் பூம்பதங்கட் சேவித்
 திதமகிதந் தேர்ந்த திசைப்பேன்—மதிவல்லோய்
 பேசரிய சித்தன் பெருமையைக்கே னுதமுனி
 பாசமற வென்றசொற்கைப் பற்று.

(௧)

பற்றறுந்த பேர்க்கே பரகதியுண் டாமலது
 பற்றகலார்க் கென்றும் பதைப்பேகாண்—பற்றெதுவோ
 வென்னி லறிவன்றி யேதுமிலை யென்றூர்சொற்
 மன்னைவிடுத் துன்னுந் தமம்.

(௨)

தமமெதுவேன் முன்பின் றமையுடலாக் கொள்ளுஞ்
 சமடர்தமை நம்பியவர் சொல்லாற்—றமதுமல
 மூத்திரத்தை யுண்டெலை முப்போதும் வைப்போமென்
 ரூத்திரத்தாற் கொள்ளவல மாம்.

(௩)

அவலமென வீதை யரைவானேன் ஞாலத்
 தெவரிருந்தார் சாகா திசைமி—னவொங்கே
 கண்ணரவ தாரங் கழிந்தனவேன் மற்றையரை
 யெண்ணுவதேன் மிக்காரோ வில்

(௪)

இல்லையெனிற் சித்த ரிறவாரென் றெந்தாலுஞ்
 சொல்லுவதே னென்னிற் சொலக்கேணி—தில்பலவாய்
 நிற்பதற்கே யாசையிந் நீணிலத்தார்க் கென்றறிந்து
 பற்றகலச் செய்யுபா யம்.

(௫)

சித்தர்நான் மயக்கொழிதல்.

௩௯

உபாயமே தென்னி லுயிரறியார் யாருஞ்
சுபாவத் துடருளய்ச் சொல்வ—ரபாவமிது
வானாலுந் தன்னுடலில் யாரே வெறுப்படைவார்
வானுட ரேனும் மதி.

(௬)

மதியாரென் நேயுடலில் வைப்பித்தா ராசை
புதிதா முறவுமதம் போக்க—விதியிலையென்
றெண்ணுதே தூற்றே டிணக்க மறிந்திணங்கு
பெண்ணே மிருத்துவெனப் பேண்.

(௭)

பேணு திறந்தார்கள் பேய்மக்க ணீயுடலை
வீணு யவர்க்காய் விடலென்னோ—காணய்கொல்
நாதமுண்ணு விந்துவிடே னன்மூச்சைக் காபிழைப்பாய்
சாதலுறா யென்றார் தகைத்து.

(௮)

தகைப்பான் புகலேன் றமையறிவாக் கண்டிங்
குசப்பா னிறைந்துண்மை யுற்று—வகத்தெளிவாய்ப்
பூரணத்தி னின்று புறம்பகம்ற் றுப்பயரி
வாரணத்தால் வாழ வறி.

(௯)

அறியா ரிதனை யருந்திமல மாகி
பெரிதென் றதையுகந்து பேசித்—தெரியாத
போர்க்குரைத்துக் கெட்டுப் பிறரைக் கெடுத்துடலைப்
போர்க்குவித்தார் மண்ணை புதைத்து.

(௧௦)

புதையாத முன்னரோ பொன்செய்வ மென்று
கதைபலவுஞ் சொல்லிசெயக் கண்டே—னதுபோன்ற
பொன்னுலகிற் காணேனான் பொய்யென்னில் வாகடமேன்
மண்ணுலகின் மெய்யா மதி.

(௧௧)

மதியென்று தாம்ரபற்ப மாண்மியமுஞ் சான்றோர்
பதிமகிமை பொய்க்காதை பன்னிக்—கதியற்றிங்
குண்ண வகையின்றி யொருமெய்ம் மருந்திற்கும்
விண்டிரந்துஞ் சொல்லார்கள் வீண்.

(௧௨)

வீண்மண்பெண் பொன்னுடலி னுசை மறையுரைக்குங்
காண்பனவெல் லாமழியுங் காரணத்தாற்—சேண்போனாங்
காண்போமே நித்திரையிற் கற்றவற்றி லுற்றவற்றின்
மாண்பெதுவோ தன்னறிவே மாண்.

(௧௩)

மாண்புடைய வள்ளுவனார் மாநிலத்தா யெளவையா
ரான்டகைசேர் சங்கரா சாரியார்—வீண்குமையென்
றிவ்வுடலை விட்டொழிந்தா ரென்னில் விடேமென்பா
ரெவ்வலியா லோதுவரோ விங்கு

(௧௪)

இங்கிவர்கள் வித்தையா லின்றவத்தால் யோகத்தாற்
பொங்கி வழிந்தார்கள் போலுமவர்—சங்களிலு
நித்திரையி னில்லா நிணவுடலை நீழி
யெத்திறத்தால் வைப்பா ரிசை.

(கடு)

இசையா வுரைநம்ப லெப்பொழுதுந் தப்பாம்
வசைவருமென் றஞ்சேல் வராது—நிஜமுணர்ந்தோ
ராசீர் வதிப்பா ரலாருரைக ளென்செய்யுஞ்
சீச்சி யொழியவர்வாய்ச் சித்து

(கசு)

சித்தென்ப தோவறிவு சித்த னறிவானேன்
பொத்தவுடற் காப்பவனோ பொய் பொய் பொய்—சுத்தவறி
வாகத் தனித்தே யகண்டப் பெருவெளியிற்
சோகமற வாழ்வோன் றுனி.

(கஎ)

துணிவதென்றன் சொல்லாலே யன்றகத் தீச
முனியருண்முந் தூறுதத்வ முற்றும்—பனியகற்றும்
பார்த்தாற்சை தன்னியதூற் பாடிவைத்தார் கொங்கணரும்
பூர்த்திசெய்யுன் சந்தேகம் போம்.

(கஅ)

போமென்ப தார்க்குலகிற் பொய்ச்சொலாப் புண்ணியர்க்கே
தாமெடுத்த வோடே தரத்துணிந்து—சாம்பிணநே
ராகபலி யிட்டருத்தி யன்பரென நம்பமனம்
வேகவைக்கும் புல்லருக்கோ வில்.

(கக)

இல்லிவர்க்குச் சித்திமுத்தி யில்லைபத்தி யெள்ளளவு
மில்லகாண் மான மிரக்கமிவை—கொல்வேடர்
தன்னிற் கொடியார்பொய்ச் சந்நியாசி சொன்னம்பே
லுன்விதியென் செய்வமென்பா னுன்.

(கஉ)

உன்னுமற் கெட்டோ ருலகிலின்று நாணையுமுண்
டன்னாற்பொன் னாற்பிழைத்தா ரார்காணும்—பின்னுமல
வமுரிதழைக் கற்பமுண்டிங் காடுபன்றி யொத்தா
ரமுந்தமுற்ற பேரெவரோ வாய்.

(கக)

ஆபாம னன்கை யநாதரித்து நம்பிடுவோர்
நாயா யலைந்து நடுக்கமுற்று—வாய்காய்வா
ராசைசொல்வான் யாவ னவனேகு தன்யமன்கா
ணுசைவிட்டா னுசா னறி.

(கஉ)

அறிமயிலே சித்தர்நூ லாதியந்தம் பாரா
வெறியாப்பொன் னுசையால் வீணய்க்—கரிசட்டு
மாள்வார்பின் சித்திபெற மங்கையரை வாலையென்று
தாழ்வா ரவரடிக்கீழ்த் தான்.

(கங)

தானே வறிவென்றுத் தற்பரனென் றுஞ்சொன்ன
தேனேகைக் கொள்ளா ரிதனினும்—வான்றிரியுஞ்
சித்திபெரி தன்றெனவே செப்பிடுதா லாயாருக்
கெத்தனைசொன் னாலுமென் னும்.

(உச)

என்னும் வசிய விமெருந்தால் வையகத்தோர்
தன்னை வசமாக்கத் தாமலைவார்—சொன்னபடி
தன்மனது மிந்திரியர் தன்வசத்தில் வைக்கறியார்
பின்னெவரை வைப்பார் பிழை.

(உடு)

பிழைக்கும் வகையறியாப் பேயர்துலாங் கன்னிக்
குழைக்கவருஞ் சித்தியென் றுன்னித்—தழைதின்று
பத்தியத்தைக் காத்துப் பலகாலுந் துன்புறுவா
ரித்தகையார்க் கென்னுரைப்போ மிங்கு.

(உசு)

இங்குலகர் ஐாதகங்க ளேட்டிலெழு திப்படித்துஞ்
சங்கையரா ராகித் தவித்தமூவா—ரெங்கு
மகப்பையரைக் காசேபோ லாவதுவே நின்றா
மிகப்பார்த்தென் சோதிடத்தை வீண்.

(உ௭)

வீணே யுடலாசை வீண்மண்பெண் பொன்னாசை
வீண்டன்னைக் காணா விடம்பூசை—வீணையாஞ்
சந்ததமுஞ் சோதிடமுந் தந்திரமு மந்திரமும்
யந்திரமுங் கற்றென் னிடர்.

(உ௮)

இடர்துலைக்கும் வித்தை யெழிலார்வே தாந்த
முடற்சுகத்தை வேண்டார்க்கீ தொன்று—மடமையால்
வேண்டாது மற்றவற்றை வேண்டியலை வார்க்கிடரே
யாண்டா னிவரடிமை யாம்.

(உசு)

அடிமையெவ னாண்டா நெவனையோ பாவங்
கெடுதலிலை யாயாத கேட்டாற்—கொடுநருக்
காளாவார் சொல்லை யருளுபதே சமெனவே
வாளாகா லம்போக்கு வார்.

(௩௦)

வார்ப்புண் டனத்தாய் மயக்கறலே முத்தியலா
தார்கண்டார் மற்றவற்றை யாயுங்கால்—பேர்மாத்
திரமாகு மேட்டி விருக்குமெண்ணெண் சித்தி
தரமுத்தி வீணவற்றைத் தள்.

(௩௧)

தள்ளுதற்குங் கொள்ளுதற்குந் தான்றலைவ னல்லாம
லெள்ளளவுங் காணே மிகபரங்க—ஞள்ளனவே
யானாலு மாகா விடத்துந் தனைமற்றிங்
கேனே மயங்கலக மின்று.

(௩௨)

சித்தர்நூன் மயக்கொழிதல் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுட்கள் உசசு.

வேயிசை யுதல்.

அல்லற்க டந்தறி வாகிப்பி மைத்தோருக்
கில்லை ரணமென் றாதுகுழல்
இகபரம் வேண்டாரென் றாதுகுழல்.

(க)

வேண்டாமை யன்னவி முச்செல்வ மில்லென்று
மாண்டாரு ரைத்தாரென் றாதுகுழல்
மறுப்போர் மடயரென் றாதுகுழல்.

(உ)

தோற்றம றைப்புத் துயின்ன வென்றுணர்ந்
தேற்றம டைந்தேனென் றாதுகுழல்
இறையவ னானேமென் றாதுகுழல்.

(ஈ)

தனுகர ணபுவ னபோகம் வேண்டில
ரெனிலிற வாரேயென் றாதுகுழல்
ஈசனே யாவரென் றாதுகுழல்.

(ச)

சிற்றறி வுபேர றிவிரண் டென்பவர்
கற்றும் றிவில்ல ருதுகுழல்
கழலார் பிறவியென் றாதுகுழல்.

(ரு)

பூசையும் வேண்டார்மெய்ப் போகமும் வேண்டார்நி
ராசைவி டாதவ ருதுகுழல்
அரனாய்த் திகழ்வாரென் றாதுகுழல்.

(சூ)

ஆநந்த மோம்பிய லையுந்தொ ழிலறத்
தானேதா னாவாரென் றாதுகுழல்
தரிக்குஞ்சு கமென ளுதுகுழல்.

(எ)

இன்பவ டிவேநா மில்லையெ னிற்பள்ளி
துன்பமி லாமையென் னாதுகுழல்
துரியத்தென் னோதுக ளுதுகுழல்.

(அ)

எல்லாம றிவானி றையென்று கண்டதெத்
தல்லாதி றையில்லை யுதுகுழல்
அறிவிரண் டில்லையென் றாதுகுழல்.

(ஈ)

பொத்தவு டலோர்பொ ருனென்று காவாதோ
ரெத்திறத் தோரேனு மூதுகுழல்
இடருற்று ழலாரென் றாதுகுழல்.

(க0)

சித்திகள் வேண்டிச்சி றுமைய டைபவர்
சுத்தவெ றியரென் றாதுகுழல்
சுகரூப மாகாரென் றாதுகுழல்.

(கக)

சீர்பாதவல்லபஞ் செப்பரிதெனல்.

சுரு

தன்னினை வில்லாத்த லத்தீச நேமன்வந்
தென்னேபு ரிவாரென் றாதுகுழல்
இடர்சுக மோராரென் றாதுகுழல்.

(கஉ)

எத்தேச காலமி ராதோரி ஜாநந்தஞ்
சத்தேதா னாகி லாதுகுழல்
ஜகசாட்சி யாவரென் றாதுகுழல்.

(கங)

சித்தாகுந் தானிச்ச டத்தாற்சு கம்வேண்டன்
மெத்தவ நிவீன மூதுகுழல்
வெகுநாட்ப முக்கமென் றாதுகுழல்.

(கச)

ஆதார மாகும நிவுக்கோ ராதாரம்
பேதாய்வி ரும்பாதே யூதுகுழல்
பெரிதெத னாலோர்வை யூதுகுழல்.

(கரு)

தற்போத மென்பது தானுட லென்றுன்ன
லற்பர்வே நென்பாரென் றாதுகுழல்
அனுபவ மில்லாரென் றாதுகுழல்.

(கசு)

தற்போத நீக்கந் தனைக்கண்ட வானந்த
சிற்போத நாமென ளூதுகுழல்
சிவம்வே நிலையென ளூதுகுழல்.

(கஎ)

வாக்கும னதிற்கெட் டாவான்பொ ருடன்னை
வந்தித்தற் காமோவென் றாதுகுழல்
மௌனம்வி டாதேயென் றாதுகுழல்.

(கஅ)

இக்கால மக்கால மென்பதி லாமலே
யெக்கால மும்வாழ்வோ மூதுகுழல்
இரண்டற் றறிவாகி லாதுகுழல்.

(கக)

மூலிகை யாலேமு யலும்பல் சித்திக்குக்
காலப யமுண்டென் றாதுகுழல்
கலைஞானம் நில்லாதென் றாதுகுழல்.

(கஃ)

வேயிசையூதல் முற்றிற்று.
ஆக செய்யுட்கள் ஐசூக.

சீர்பாதவல்லபஞ் செப்பரிதெனல்.

—

எல்லாறு நானு யிருந்திடப் பெற்றே
னிரண்டற் றறிவா யிலகிடப் பெற்றேன்
பொல்லாப்பி றவிக முன்றிடப் பெற்றேன்
புறம்பக மற்ற புரணத்தை யுற்றே

னில்லாம னதைநி றுத்திடப் பெற்றே
 னிறைவுங் குறைவு நீனவாகப் பெற்றேன்
 வல்லவ னாதமு னிக்குரு நற்றூள்
 வழங்கிய பேறென் வழத்துக தோழி.

(க)

சத்தாயு லகசத் தாகவும் பெற்றேன்
 ஜகந்துக்க மாயழி யாவின்ப முற்றேன்
 சித்தா யுலகு சடமாகப் பெற்றேன்
 சிவனாகித் தோற்ற மவமாக விட்டே
 னித்திய னாகி நீஜாநந்த முற்றே
 னிலையா விடய சுகம்யாவு மற்றேன்
 மத்தொழி நாதமு னிக்குரு நற்றூ
 டருபே றுணாக்குந் தரமல்ல தோழி.

(உ)

முக்கால மற்ற முதலாகப் பெற்றேன்
 முடைநா றுடல்யா னெனல்விட்டு விட்டேன்
 சிக்கறச் செத்து சாகாமனம் பெற்றேன்
 சிறுமை பெருமை வெறுமைகை விட்டே
 னெக்குறை யுந்தீர்ந் தெனின்மொக்க முற்றே
 னெனக்கேன்வை குண்டங் கயிலைகை விட்டேன்
 சக்கரு னாதமு னிதந்த நற்றூ
 டருபே ருவகைக் கரணேது தோழி.

(ஈ)

என்னிலே யெல்லா மிருக்கவும் பெற்றே
 னெவற்றுள்ளு நானின் திருக்கவும் பெற்றேன்
 பின்னிலன் முன்னில னாகவும் பெற்றேன்
 பிறப்புமி தப்பும தப்புங்கை விட்டேன்
 மன்னிலே தானு யிருக்கவுங் கற்றென்
 சமாதியி தென்றசங் கநிலை பெற்றேன்
 மன்னிய நாதமு னிக்குரு நற்றூள்
 வழங்கிய பேறுக் கொழிவேது தோழி.

(ஊ)

ஆதார மாறுங் கடந்திடப் பெற்றே
 னறுசம யங்கள் சத்தாகப் பெற்றேன்
 பூதாதி ஞாலம்வெண் டேரெனப் பெற்றேன்
 பொறிபுல னாதிய நிவாகப் பெற்றேன்
 வேதாந்த மௌனம் விளங்கிடப் பெற்றேன்
 விருப்பு வெறுப்புஞ் சலிப்புங்கை விட்டேன்
 ருதாவா நாத முனிக்குரு நற்றூ
 டருபே நிசைத்தற் கரிதறி தோழி.

(ஓ)

அகம்பிரம மென்றே யணாந்திடப் பெற்றே
 னறிவறி யாமை யகன்றிடப் பெற்றேன்
 சுகந்தேடல் விட்டுச் சுகநிறை வுற்றேன்
 சஜாதிவி ஜாதி சுவகத மற்றேன்

சீர்பாதவல்லபஞ் செப்பரிதெனல்.

சுரு

றிகம்பர னுகித் திகழொளி பெற்றேன்
நிணையைந்து பான்மூ விடங்கெடப் பெற்றேன்
மகத்தாகு நாத முனிதந்த நற்றூள்
வழங்கிய பேறு வரம்பற்ற தேடி.

(சு)

சரியை கிரியை தவமயோகம் விட்டேன்
சதாநிட்ட னுகித் தனிநிற்கப் பெற்றத்
தூரியப ரம்பொரு ளாகவும் பெற்றேன்
றுயர்சுற்றஞ் சொன்மாத் திரமாகப் பெற்றேன்
பெரியார்சி நியாரெ னும்பேத மற்றேன்
பிரிவுஞ்செ நிவுங்கு றைவுங்கை விட்டே
னறிவாக நாத முனிதந்த நற்றூ
ளருளிய பேறுக் களவேது தோழி.

(எ)

அவத்தையோர் மூன்று மகன்றிடப் பெற்றே
னதீதவ கோசர னாகவும் பெற்றேன்
பவத்தைப்பொய் யாக்கிப் பயங்கெடப் பெற்றேன்
பதரென் றெமன்கா ல்தூதனைக் கற்றே
னெவற்றிற்கு மாதார மாமெனைப் பெற்றே
னெனக்கெனை யன்றித் துணையறப் பெற்றேன்
றவநிறை நாத முனிதந்த நற்றூ
டருபேறி தென்முன் றவப்பே றென்னேடி.

(அ)

இரவும்ப கல்பொய்த் துறவுங்கை விட்டே
னிடம்பொரு ளேவன் மடங்கெடப் பெற்றேன்
பரமெனை யன்றி யிலையாகப் பெற்றேன்
பரதேசி யென்னும்பொய்ப் பாசாங்கை விட்டேன்
சிரமொட்டை தாடி சடைவைத்த லற்றேன்
சிரமாம றிவைக் குறியாகப் பெற்றே
னரணை நாத முனிதந்த நற்றூ
ளருளிய பேறென் னாவது தோழி.

(க)

நினைத்தபொ ருளெதிர் நிற்கவும் பெற்றே
னினைப்பன்றி வேறென்று நிலலாமை பெற்றே
னெனைப்பெற்ற தல்லா நினைப்பாக வேறென்
றிலையென்று நானே யிருந்திடப் பெற்றே
னனைத்திற்கு மாதார மறிவெனப் பெற்றே
னறிதல நியப் படுபொரு ளற்றே
னெனைத்தந்த நாத முனிதந்த நற்றூ
ளினைத்தந்த பேறென் னிசைக்கவென் ரோழி.

(க0)

சீர்பாதவல்லபஞ் செப்பரிதெனல் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுட்கள் ௨௪௬.

திருச்சாழல்.

முன்னுணைத்த வேதாந்த முழுதுணர்ந்து மோமறுத்
தின்னல்சமு சாரர்க்கா யேறிலரி தென்னேட
தன்னேவிட்டு முன்னிருப்பர் தமைக்கணித்து வலகுநிலை
பின்னமென வழங்குவரிற் பிரமையுற்றோர் சாழலோ. (க)

ஆரணங்க ளாகமங்க ளாருயிருக் கணாந்தபரி
பூரணனே ருருவுகொடு போந்தவித மென்னேட
பூரணனே ருருவுகொடு புகலவெளி போந்திலனேற்
சீரணமா மறைபொருளுந் தெரியாகாண் சாழலோ. (உ)

எப்பொருளுந் தாமாக விருந்துமறை யெவர்தெளியச்
செப்பினரோ வறியேனித் திறமறிய விளம்பேட
எப்பொருளுந் தாமாக விருக்கவென்று மில்லையெனச்
செப்புமறி யாமைவருந் திரிபறுக்கச் சாழலோ. (ங)

ஒதிபிறர்க் குணப்பரலா லோத்துணர்ந்து தம்மில்லு
பூதிநிலை பொருந்தியிகப் புகரகலா ரென்னேட
ஆதியந்த மாகவொன்றை யாய்ந்தறியா ரிடையிடைசென்
ரோதிபுத்தி மருண்டுணவீந் குளரவறார் சாழலோ. (ச)

பேதையரும் பெரியவரும் பிரளயத்தொன் றுகின்மறை
யோதலுணா தெளிதலில்வந் துறுபயனென் னுனாயேட
பேதையரில் பெரியருமில் பின்னிலைமுன் னிலையுலக
மாதியந்தம் பிரமமெனு மறுதிவரச் சாழலோ. (ரு)

எல்லாஞ்சி வன்செயலென் றிசைத்துமறை யிருநிலத்து
நல்லார்பொல் லாரெனவே நாட்டல்வகுத் தென்னேட
எல்லாம வன்செயலென் றிருக்கநல்லர் செயலிறந்திங்
கல்லாரில் லாமயல்கொண் டழுங்கறப்பிச் சாழலோ. (சு)

மனமிறந்த பின்னர்முத்தி மருவுமெனக் கேட்டோதித்
தனைவிடுத்துப் பிறவுருவந் ததையவுன்ன லென்னேட
இனையனென விருக்குந்தனை யேட்டிற்பிற ரிசையிலன்றி
மனமறிய வாய்ந்துணரா மறதியினுந் சாழலோ. (ஏ)

யார்க்குமுயி ருடலுணவ வத்தைபய மொன்றாகப்
பார்ப்பானும் பறையனெனப் பகரும்பகுப் பென்னேட
பார்ப்பவன் பார்ப்பான் பார்க்கப் படுபொருள்க ளயலறவோத்
தார்ப்பான்வாய்ப் பறைபறைய னறியெனற்குச் சாழலோ. (அ)

ஈசனெனச் சீவனென விரண்டுணாத்து முடிவின்மறை
பேசினுமொன் றெனக்கோடல் பிசகலவோ புகலேட
யீசனுஞ்சித் துயிர்களுஞ்சித் தென்னிலொரு சித்தினுக்கா
பாசம்வரு மின்றெனிலோ வஜடம்பொறி சாழலோ. (ஈ)

நினைவையன்றித் துக்கசுக நிற்கவிட மறியார்க
 டனைச்சுகவான் மாவெனவே தவிப்பகலா ரென்னேட
 வினைக்குரிய பயனைமறை விதிப்பதுண ரார்மொழிக
 டனைக்குறிகொண் டறுதியெனத் தருக்குறலாற் சாழலோ. (1)

பேசாத நிலையருளும் பெரியரைப் பேணுதுலக
 வாசாரக் கள்ளருக்கா ளாகுவரி தென்னேட
 வாசாம கோசரனும் வத்துபெற வருந்தவங்கட்
 கூசாதி யற்றுகிலாக் கொடுங்குணத்தாற் சாழலோ. (கக)

திருச்சாழல் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுட்கள் ௨௯௦.

குருசொருபங்குறல்.

உலகேழு மேழுநிறை பலகோடி கோடியுயி
 ருடலாதி பொருளாகம் புறமண்டு சோதியெது
 பலபேத போதகலை யுணர்வாற் றொடர்ந்தறிய
 பலகாண்மு யன்றறித லரிதென்றி டைந்தடியர்
 குலமேவி யகமமதை யறவீழ்ந்தி ரைஞ்சியுரை
 குறிகேட்டு யர்ந்தவர்க ளுருவுண்ட டர்ந்ததெது
 விலதாரு முலகமெதி ருளதாக தருவதெது
 விதுபோத குருசொருப மெனவோது மருமறையே. (ச)

திருமார்ப கத்தன்வரை தருமாதி டத்தன்கலை
 திகழ்நாவ கத்தன்மறை யுரைநாவ லத்தர்முனி
 யுருவாழு டற்றிகழு முயர்ஞான சோதியெது
 வருகாரு ளத்துநிறை மருளாந பாதியெது
 தரைநீரு ளாயுருவ மருவாஞ்ச தாகதிவின்
 டவரேற்று மிருகுப வெரியாகியலவாரு
 நிறைவாக்க கந்தொடர வரிதாநி லைத்ததெது
 நிஜபோத குருசொருப மெனவோது மருமறையே. (௨)

வெளியாதி பூதமெழு வகைபேத பௌதிகமை
 விதகோச மோடுபொறி புலன்வாயு நாற்கரண
 தனையாற்க னைத்தயருங் களிசேர வித்தைவரு
 தமர்தார வாசைமலி முமலங்கே டாதவயி
 ரளியாற்க னைந்திருமை வினைதீர வேண்டியுனு
 மதுகாறு மவ்வியக் தழுமாகி நின்றெவையு
 மொளியாமெ னக்குறைசெய் பரியாய நாமமென
 வொளிர்போத மெதுகுருவி னுருவீதெ னுஞ்சருதி. (௩)

சுஅ

அனுபவாநந்த தீபிகை.

அறமாகி யளவையறு வருளாகி நின்றதெது
 வசல்ஸ்வ பாவமெது வழியாவ தீதமெது
 மறமேம லிந்தகொடு மறவோருளத் தொழிவின்
 மருளே நிறைத்தழிவின் மருளற்று யர்ந்ததெது
 திறமாகி நின்றதெது திரியாவி யற்கையெது
 திரிகால மாகிபல நிறமாய்ச் சொலிப்பதெது
 துறவோ ருளத்துநிறை துரியப்ர போதமெது
 சுயஞான மெதுவமல குருருப மெனுமறையே.

(ச)

குருசொருபங்கூறல் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுட்கள் உகச.

சொருபாநந்தக் கொம்மி.

பந்த குணங்கட் பறித்தவனே பவ
 பாச மயலைக் குலைத்தவனே யெனை
 நொந்து கெடாமற் றடுத்தவனே யாதி
 தூங்கறி வோயெனக் கொம்மியடி.

(க)

முச்சக மாக்கித் துடைப்பவனே பல
 மூர்த்திகள் வேடம் படைப்பவனே யம
 னச்சத்தை யோடப் புடைப்பவனே யறி
 வானந்த னேயென்று கொம்மியடி.

(உ)

பன்மையொழிக்கும் பராபரனே யேக
 பாவங்க ளிக்குங் குணுகரனே மாயை
 வன்மை விழுங்குஞ் சுதாகரனே யாதி
 வானறி வோயென்று கொம்மியடி.

(ங)

பிறப்பெனும் பேதமை கொன்றவனே ஜீவ
 பேத மிறத்தனி நின்றவனே யென்
 மறப்பைக் கெடுத்தவர் மன்றவனே யாதி
 மாணறி வோயென்று கொம்மியடி.

(ச)

எல்லை யிறந்த வருளொளியே விபு
 வேகமே வாத்துவி தக்களியே யென்றன்
 ரொல்லை மறைத்தப் பரவேளியே ஞான
 சோதியே யென்றுநீ கொம்மியடி.

(ரு)

சத்துச்சித் தாந்த நித்தியனே சர்வ
 சாட்சிச் சொருபனாஞ் சத்தியனே யென்ன
 வித்தைக் கெடுத்தொளிர் மத்தியனே ஞான
 விண்ணுரு வோயென்று கொம்மியடி.

(சு)

எங்கு நிறைந்திட ரற்றவனே மன
மென்னு மடிமையைப் பெற்றவனே யு
னங்க மிடமாக வுற்றவனே யறி
வாநந்த நேயென்று கொம்மியடி.

(எ)

காரண காரிய மற்றவனே யாருங்
காண வருளுரு பெற்றவனே யெங்கும்
பூண ணய்நிற்கக் கற்றவனே யாதி
போதனே யென்றுக் கொம்மியடி.

(அ)

நானெனுஞ் சொற்பொரு ளானவனே ஐக
நாதனே னப்பெயர் போனவனே யாவு
மானவ னேயல வானவனே சுக
வானவனே யென்று கொம்மியடி.

(க)

சுத்த மசுத்தங் கடந்தவனே யதி
தூராதி தூரமி டைந்தவனே சுக
நித்திய வாரி குடைந்தவனே ஞான
நின்மல நேயென்று கொம்மியடி.

(கௌ)

முத்தி நிலத்தின் முளைப்பவனே சூழ
மோனநல் வேலி வளைப்பவனே நாளுஞ்
சித்சுக போகம் விளைப்பவனே கன
சின்மய நேயென்று கொம்மியடி.

(கக)

பேதம பேதமி றந்தவனே வேதம்
பின்னிடத் தேடிக் கரந்தவனே ஞேய
ஞாதுரு ஞானந் துறந்தவனே சுய
ஞானியே யென்றுக் கொம்மியடி.

(கஉ)

புண்ணிய பாவம் விளைத்தவனே யுயிர்
பொய்யுட லேறக் கிளைத்தவனே யாவுந்
தன்மய மாக்கித் திளைத்தவனே சித்
சகோதயனே யென்று கொம்மியடி.

(கக)

ஜாதிசு லங்க ளிறந்தவனே சுய
ஜாதிவி ஜாதி துறந்தவனே யந்த
மாதியு மாகி நிறைந்தவனே பர
மாநந்த நேயென்று கொம்மியடி.

(கச)

நித்திய னுகி நிலைப்பவனே தோற்ற
நிற்கவி டாது கலைப்பவனே யெனை
சுத்தனே யாக்கிப் பலிப்பவனே சிற்
சகோதயனே யென்று கொம்மியடி.

(கரு)

சொருபாநந்தக் கொம்மி முற்றிற்று.
ஆக செய்யுட்கள் ௧௦௬.

அனுபவாநந்த தீபிகை.

அன்னைப் பத்து.

வேதப் பறையர் வீரக ருயிருண்ணு
நாத ரநாதிய ரன்னேயெனும்
நாதரே நாதமு னியாகி வந்தெமக்
காதர வீந்தன ரன்னேயெனும்.

(க)

பத்தர்க் களிக்கும் பத்தர் தமைவிழை
சித்தர்க் கெளியர்கா ணன்னேயெனும்
சித்தத் திருந்துந் தெரிகிலர் முன்வந்து
முத்தி யளித்தன ரன்னேயெனும்.

(உ)

என்றும் பிரியா வியல்பினர் யாராலு
மொன்றற் கரியர்கா ணன்னேயெனும்
மொன்றற் கரிய ருருவாகி யென்னில்யா
னின்றிடச் செய்தன ரன்னேயெனும்.

(ஈ)

தேடுவர் தேடித் திரியத் திரியாரைக்
கூடிப் பிரிகில ரன்னேயெனும்
கூடல்பி ரிதவி லர்பல்லு ருத்தோற்ற
வேடிக்கை காட்டலா லன்னேயெனும்.

(ச)

மெய்யுரு வொன்றிலர் வேண்டும் பலவிதப்
பொய்யுரு வேற்பரா லன்னேயெனும்
பொய்யுரு மெய்யுரு வாக்கிமெய்ப் போதந்தந்
தையம றுத்தன ரன்னேயெனும்.

(ரு)

இந்திர ஜால மியற்கையிற் செய்பவர்
மந்திர மோதில ரன்னேயெனும்
வந்துல கேக நனவிற் றுயிலிற்செய்
தந்திர மோதில னன்னேயெனும்.

(சு)

நில்லாத தோற்ற நிலையென் றுணர்வார்க்குப்
பொல்லா மயலீவ ரன்னேயெனும்
பொல்லா மயல்கெட வேண்டி டெல்லுரு
வெல்லாமென் றேலென்ப ரன்னேயெனும்.

(ஏ)

யாரு மறியா வியல்பின ரேயெனேத்
தேரத் தெளித்தார்கா ணன்னேயெனும்
தேரு மனதிற் கறிவாகி நின்றவர்
கோரின செய்தலா லன்னே யெனும்.

(அ)

இல்லதை யுள்ள துளதில தாக்கிடும்
வல்லமை யுள்ளவ ரன்னேயெனும்
வல்லவர் நாதமு னியுரு வாய்வடி-
வில்லை மக்கென்ற ரன்னேயெனும்.

(ஆ)

எப்பொருள் சுட்டினு மெப்பொரு ணைமலை
யப்பொரு ளென்பர்கா ணன்னேயெனு
மப்பொரு ளாகிய றிந்தது வாய்நிற்ப
தெப்பொரு ளோவென்ற ரன்னேயெனும்.

(க0)

அன்னைப்பத்து முற்றிற்று.

ஆக செய்யுட்கள் நகக.

புராணசாரக் கலிவெண்பா.

பொருளா யழியாத போதமாய்ச் சாந்த
வருளே திருமேனி யானுன் - பெருங்கருணைச்

(க)

சாகரமாய்ச் சூழ்வான் ஜனன மரணமெனு
மோகமறு மெய்ஞ்ஞான பூமிகட்குத் - தாகமா

(உ)

யன்பரக மஞ்ஞை யகவவா நந்தநட
மின்பவின்சொற் பெய்ய வெழுமேகந் - துன்பமிகு

(ங)

மாறாப் பவப்பிணிக்கு மாற்று மருந்தளித்துத்
தேராமுன் கையைவிடாச் சித்தனும் - யாரும்

(ச)

பகுத்துணர வாகா பரவபர ஞானந்
தொகுத்து வகுத்துரைக்குஞ் சூரன் - மகத்தென்னுஞ்

(ரு)

சொற்குப் பொருளாய்ச் சுகத்திற் கிருப்பிடமா
யற்பமதக் கான்றனக்கு வக்கினியாய்த் - தற்பதத்தைத்

(சு)

தேராத கள்ளத் திருட்டுக் குருக்கடமை
யாராய்ச்சி சாலை யடையரசன் - பார்மீது

(ஏ)

தத்துவசங் கத்தின் றலைவனாய் மெய்ஞ்ஞான
வித்தை பயிற்றியின்ப மேவுவிப்பான் - சுத்தபர

(அ)

வத்துவா யெஞ்ஞான்றும் வாசா மகோசரஞ்
யத்து விதஞ் சமர்ந்திருக்கும் - வித்தகஞ்

(க)

நாதமுனி யென்றிசைக்கு நாமத்தான் றன்பால்யான்
போதல் புரிந்தேனென் புண்ணியத்தால் - வேதன்

(க0)

வருக வருகவென வாய்மலர்ந்தான் மெத்தென்
றுருகுமே யின்றிறுமதை யுன்னின் - நிருகறுக்கு

(கக)

நெஞ்சத்தான் பண்டித ரேநெநொ ளாய்க்காணும்
வஞ்சகனென் றேரநீர் வராதொழிந்தீர் - கிஞ்சந் (௧௨)

தயவுவைத்தா லென்போல்வர் தன்னியரா காரோ
வுயரறிவர்க் கென்ன னுரைப்பன் - செயலறியேன் (௧௩)

கற்றவரை யேற்றுங் கருத்தறியே னுன்சிறியேன்
குற்றம் பொருத்தல் குணமென்றா - னுற்றசையாச் (௧௪)

சித்திரம்போ னின்றேன் சிரித்தேனே நிற்கின்றீர்
சித்தமுற்று வீற்றிருங்கள் சேதிசில - மெத்தநா (௧௫)

ளாக வறிய வடியே னிணந்திருந்தே
னேகராய் வந்தீரி தென்பாக்யம் - பாகவத (௧௬)

மாதிப் புராண மரைந்த வியாசரிவை
யேதா தரவா லிசைத்தார்காண் - போதமுற்ற (௧௭)

தத்துவத்தைக் காதைசெய்து தந்தனரோ கேட்டவற்றைப்
புத்திகொண்டு பாவாற் புனைந்தனரோ - சத்தியமாய்க் (௧௮)

கண்ணாக் கண்டே கதைக ளெழுதினரோ
விண்ணஞ்சிற் கண்ணில் விளங்கியதைப் - பண்ணுருவாய்ச் ()

செய்தனரோ தத்துவத்தைத் தேர்ந்துநங்கை சூத்திரர்க்
ளுய்ய வருவகித் தோதினதாய் - மெய்யுணர்ந்தோர் (௨௦)

சொல்லத்தாங் கேட்டதாய்ச் சொல்லுகின்றார் சோதித்த
வல்லவர்க ணீ ரிதனின் வாய்மைதனை - பல்விதத்துஞ் (௨௧)

சங்கையறச் சொல்விச் சழக்கறுப்பீ ரென்றும்பா
லிங்கிதனைக் கேட்டே னிதுகிற்க - மங்காத (௨௨)

வேத முபநிடதம் வியனா கமமிருதி
யாதிநூ லிங்கிருக்க யாதுபற்றி - யோதினரோ (௨௩)

விப்பதி னெண்ண மிரும்புரா ணங்கடமைச்
செப்புமுன்னர் சூத்திரர்க டேர்ந்ததூ - விப்புவியில் (௨௪)

யாதோ விலையே லவர்க்கென் றிவர்மறையை
யோதல் வெளியாக வொவ்வுமோ - வீதிருக்க (௨௫)

வைங்கணேபு வாம்வண் டதுநானும் விற்கரும்பா
மங்கையரே சேனையா மாங்குயில்க - னெங்கும் (௨௬)

புராணசாரக் கலிவெண்பா.

௩௩

வரவுரைக்குங் காசுளமாம் வான்தேரார் தென்ற
விரவிற்கு நாயகனு மிந்து-பரவு (௨௭)

குடையாங் கிளிப்பரியாங் கொண்டகொடி மீனா
முடையா னெவர்க்குமய லாட்டி-யடைவே (௨௮)

கடலுலகை வெல்வனாங் காணோ மவனைப்
படையாதி யிங்கிருக்கப் பார்ப்போங் - கடிமலரா (௨௯)

லாடவரை யன்றி யரிவையரை யுங்காமன்
சாடன் முறையாமோ தம்படையே - யேடறிந்தோர் (௩௦)

திங்கள் குடையாமோ தென்றல் விமானமோ
விங்குருவ கஞ்செய்தா ரென்றுணாப்பார் - சங்கையுண்டோ ()

சித்தனன் சித்தத் துதிப்பவனல் லாலுளனோ
புத்திமா னேநீர் புகலுவீ - ரித்தனாயோ (௩௨)

ரங்கத் துதித்தொடுங்கு மங்கனனை யல்லாம
லெங்குணர்ந்தீ ரங்கமிலா வில்லானை - பொங்கொலிநீர் (௩௩)

மூவுலகு முண்டுமிழந்த மூர்த்திக்குப் புத்திரனா
மேவளோ பெற்றானை யானறியேன் - பாவலரே (௩௪)

மந்தரமே மத்தாக வாசுகிதாம் பாற்பிணித்திங்
கந்தரத்து தேவ ரசுரர்களு - முந்திக் (௩௫)

கடையவரு தெள்ளமுதுங் கஞ்சத்தோர் மாதும்
புடையோ ரிரதியெனும் பெண்ணுங் - குடையான (௩௬)

சந்திரனே யாகிபொரு டந்ததாம் பார்க்கடலின்
றெந்த விடத்தி லிருக்கிறதோ - வந்தோ (௩௭)

திருமாதை தந்தை திருமணஞ்செய் கால்பின்
வறுமாதை மாரன் மணக்க - விருவனாயு (௩௮)

மெந்தமா ரன்கணைக ளெய்திவரை வென்றானோ
வந்தமா ரன்பிறப்பை யானறியேன் - சந்திரன்முன் (௩௯)

னில்லையோ செய்யா ளிரதி முதலானோர்
புல்லறிவேற் கீது புகலுவீர் - தொல்பொருளின் (௪௦)

நில்லைபோ லும்புகோ ளப்பரப்பை யிந்நாளில்
வல்லவர்க ளாய்ந்து வழக்கறவே - யெல்லமை (௪௧)

- லேறக்குறைய விருபதுகோ டிச்சதுர
மீறென்றார் காணும்பா லென்கடலை - யாரியர்கள் (௪௨)
- பொய்யுணைப்ப ரோகாண் பொருளே ழிளகலென
மெய்யே யருளிணரிம் மேதினிமே - லையமின்றி (௪௩)
- யெங்கும்பா நெய்தே நிலவணநீர் நன்னீர்க
டங்க வருவகித்துத் தாமென்பர் - பங்கமென்னே (௪௪)
- பாற்கடலை யீசனொரு பாலனுக்கீந் தாரெனல்போல்
யார்க்குங் கொடுத்திருத்த லாரறியார் - பாற்கொண்டே (௪௫)
- யெல்லா வுயிரு மிருநிலத்தில் வாழ்சின்ற
தல்லாமற் காணோ மறிந்தவிவை - தொல்கடல்வே (௪௬)
- றுண்டாயி னெங்குளவோ வோது முவர்க்கடல்போற்
கண்டானாக் காண்டானாக் காணயான் - பண்டிதரே (௪௭)
- தேவ ரரக்கர்முனி சித்தர்வீத் யாதரர்கள்
பூவுலகிற் காணோமே போனதெங்கே - மேவுங் (௪௮)
- கயிலை மகமேரு காணோ மிமய
சயிலத்தே கங்கை ஜனிக்குங் - குயின்பனிக (௪௯)
- எல்லாம லாகாய கங்கைவே றுண்டாமோ
வெல்லா முணர்ந்திரே யீதிசையு - மல்லாமல் (௫௦)
- வாணியென்பாள் கற்றவர்கள் வாயாங் குளத்தூறும்
பாணிவரு நாக்கமலம் பற்றிநின்று - வேணதூல் (௫௧)
- பாடநாங் கேட்போமே பண்டிதர்பால் வேதாவைக்
கூடல் பிரிந்தவிதங் கூறுமையா - வேடகற்றி (௫௨)
- மேருவில்லாய் நாணரவாய் வெங்கணைமா லாயிரதம்
பாராக வேதம் பரியாகச் - சாரதியு (௫௩)
- நான்முகனே யாக நகையாற் புரமெரித்தான்
கூன்பிறைசேர் கூத்தனென்பர் கூறுதேர் - மானுலக (௫௪)
- மொன்றோ பதிநான்கோ வொன்றென்னின் மற்றவற்றை
யன்று சுமந்தவரா ராயோமே - நின்றவுல (௫௫)
- கேழேழு மென்னி லிதிலடங்கு முப்புரமும்
பாழாக்க லெங்கே பகருவீர் - வீழா (௫௬)

புராணசாரக் கலிவெண்பா.

(௫௫)

வெழுதா மறைபரியா மென்ப துருவகமே
பழுதல்ல வென்பர் பயின்றோர் - முழுமணிசேர் (௫௭)

சேடன் மகமேரு சென்றழுத்து நாளுலகைச்
சூழச் சுமந்தவரார் தோன்றாதே - சேடனென்பான் (௫௮)

பாற்கடலின் மீது பரந்தாம னுக்கணையாய்
மேற்கிடந்தா லோதமெதன் மேற்கிடக்கும் - பாற்கடலோ (௫௯)

டாலிலையுஞ் சேட னருந்தவமார்க் கண்டன்முதன்
மேவிருந்தால் விண்டு விழுங்கியதென் - பாலுருவச் (௬௦)

சந்திரனை யீசன் றரித்தாரென் பாரெந்த
சந்திரனோ வன்னூர்கண் டன்னையோ - வந்தமிலா (௬௧)

வாதிப் பரம னனற்கண்ணு லங்கஜனைப்
பூதியாய்ப் போகப் புரிந்தாற்போன் - மாதேவன் (௬௨)

முப்புரங்க ணீரூக்கி முன்னவையான் டார்தம்மைத்
தப்பிலாத் தன்னுருவிற் சாத்துதல்போ - லெப்பொழுதும் (௬௩)

போல வெழுந்துமதன் பொய்யுருவா கத்திரிய
ஞாலமேல் விட்டாற்போன் ஞானிகளுங் - காலனையுங் (௬௪)

கொன்றெழுப்பி விட்டிக் குவலயத்தே வாழ்கின்ற
ரென்றுணாப்பர் நல்லோ ரிசையுமோ - வென்றிவைபோ (௬௫)

லெண்ணிறந்த கேள்வி யிசைத்தா னவைபகரக்
கண்மணியே யின்றெனக்குக் காலமில்ல - நுண்ணறிவன் (௬௬)

றன்னை வலங்கொண்டு தாட்பணிந்து புண்ணியர்க
ளின்னவித மாயுணாப்பா னேனென்றேன் - முன்னோர்கள் (௬௭)

தத்துவத்தைக் காதைசெய்து தந்தார்கள் வேறின்று
புத்திமா னாகிற் புகுந்துபா - ரத்தனையும். (௬௮)

யோகஞா னங்க ஞுணர்ந்தவரைக் - கேட்டுணரின்
மோகமற்றார் செல்லெல்லா முண்மையாந் - தேகநா (௬௯)

னென்றுணருங் காறு மிவற்றின் பொருண்முரணு
மென்றவற்றைக் காட்டியீ டேற்றினு - னெண்டொடியே (௭௦)

யுத்தி யனுபவங்க ளொவ்வ பிரமனுறை
சத்தியலோ கந்தான் றலையென்றும் - மத்தான (௭௧)

- மந்தரங்கீழ் மூலமென்று மாமேரு மூக்கென்றுஞ்
சந்திரா தித்தர்கள் சட்சுவென்று - மிந்த (௭௨)
- விதமாக வேழ்கடலு மேழ்மலைபு லோகம்
பதினான்குந் தேவர்களும் பாம்பும் - மதிமுதலாங் (௭௩)
- கோளு மரக்கருங் கோத்தபூ தங்கனிலை
யாளும்விண் டசு நயன்முதலோர் - நாளு (௭௪)
- முடலுயிராய் நிற்பரென வுண்மை கருட
னடல்விண்டு வைக்கேட்க வன்னார் - திடமா (௭௫)
- யறிய கருடபுரா ணம்ப்ரேத கட்ட
மிருபதெனு மத்தியா யத்து - விரிவாக (௭௬)
- வோதின ரென்றுலக ரோர்ந்து மயலறவே
வேதம் விரித்த வியாதன - ரோதியுள்ளார் (௭௭)
- பத்தி விராகம் பரஞானம் யோகமிலை
சித்தமுறச் செய்யவெண்ணித் தேர்ந்தோர்க - னுத்திகொண்டு
- கற்பனைய லங்காரக் காதைகளைச் செப்பியிடை
பற்பலஞா யங்கட் பகர்ந்துளார் - நற்குணங்க (௭௮)
- ளெல்லாம்வந் தெய்த விவற்றை யுணராதார்
சொல்வாத மேபுரிந்து சோருகின்றார் - மெல்லியலே (௮௦)
- யெச்சொல்லு மாய்த விடர்தலைந்திங் கஞ்ஞான
வச்சமறந் கன்றோ வாவாதென் - மிச்சமாய்ச் (௮௧)
- சொல்லவெனக் கிச்சையிலை தோலா மறைமுதலாம்
பல்கலைசொல் லஞ்ஞானப் பற்றறவே - நன்னா (௮௨)
- லுருவகித்துச் சொன்னவைக ளொன்கதைமெய் யேனுந்
தருபொருளைக் கொன்கதையைத் - தள். (௮௩)
- புராணசாரக் கவிவெண்பா முற்றிற்று.
ஆக செய்யுட்கள் ௪௦௨.

தி ரு வ ந் தி.

பாவனா தீதம் பதியமுய லேவ்சருவ
பாவநீ யாகிநில் லந்தீபற
பரமபர முனதுருவ முந்தீபற.

திருவுந்தி.

ருள

கடலில்வரு மலைதிவலை துரைநிலைக ளதுவாங்
கணக்கன்றி வாராபோ லுந்தீபற
காணிலறி வேநினைவு முந்தீபற.

(௨)

சத்துச்சித் தாநந்த மோடகண் டக்குணஞ்
சாருமுனில் கண்டமே துந்தீபற
சாற்றலறி யாமயக் குந்தீபற.

(௩)

கானலிடை நீரில்லை கனவறிவி லுலகயிலை
கற்பனை நாசமே துந்தீபற
காண்பொருளு நீயாகி லுந்தீபற.

(௪)

உலகொயிர் பரநனவு கனவுதயில் சாட்சியா
யுறைவதறி வேயென்னி லுந்தீபற
வொழிப்பதெதை போவதே துந்தீபற.

(௫)

தேருமுன் தோந்தபின் தோந்ததே ராப்பொழுதுந்
திகழ்வதது வதுவாக வுந்தீபற
திரஞான சொருபமென் றுந்தீபற.

(௬)

அவிரோத வவிகார வான்மாவே நீயென்னி
லடைவதெதை நிட்டையா லுந்தீபற
வறியார்க ளறியார்க ளுந்தீபற.

(௭)

சத்திசிவ கூறாகு மென்புதசை சேருடலின்
முத்திமுத னீயாகு முந்தீபற
முனிபிருங் கியேசாட்சி யுந்தீபற.

(௮)

ஒன்றுந் யலையுன்னை யன்றியொன் றிலையெனந்
குறுதுயில் கனவுகரி யுந்தீபற
வொருவரைக் கேட்டலே னுந்தீபற.

(௯)

தூலகூக் குமகார ணப்புர மெரித்தகப
வாலமமர் கண்டனீ யுந்தீபற
வதீதவறி வாகையா லுந்தீபற.

(௧௦)

முக்குண மனச்சூல மூடமா னைனுவ
மத்தகய முனிவுபுலி யுந்தீபற
மறித்தசிவ வறிவுநீ யுந்தீபற.

(௧௧)

நனவிலுயிர் பஞ்சபூ தமுமிரவி சசியட்ட
கனமூர்த்த மாயொளிர்வை யுந்தீபற
கழிவைதுயி லத்தணித் துந்தீபற.

(௧௨)

௫௮

அனுபவாநந்த தீபிகை.

வாதியுல காமுதலை வன்றேக வபிமான
போதமே யானை யுந்தீபற
புகழாதி மூலவறி வுந்தீபற. (௧௩)

கனவிலுல குனிலுநன வினிலுலக மதிலுனைக்
காண்டலாற் கண்ணனீ யுந்தீபற
கரிவேறு தேடலே னுந்தீபற. (௧௪)

மூவுலக முத்தேக முயிர்மா வலிமனஞ்
சேவழக றெரியமா லுந்தீபற
தேவர்நற் குணமெனா வுந்தீபற. (௧௫)

ஆலிலையு மாமைவயி றரவுகுண் டலியுணவு
வேலைமார்க் கண்டன்மூச் சுந்தீபற
விண்டுதுரி யப்போத முந்தீபற. (௧௬)

உலகமுண் பாய்தயிலி லுலகளப் பாய்கனவி
லொப்பரிய நனவதனி லுந்தீபற
உனையன்றி மாலைதிங் குந்தீபற. (௧௭)

முற்பகலி லுலகாக்கிப் பிற்பகலி லவைபோக்கிக்
கற்பவரை நிற்கையா லுந்தீபற
கமலாச னனுமாவை யுந்தீபற. (௧௮)

ஆதார மாறுமுக மாகசத் துஞ்சித்து
மனையவரு மின்பநீ யுந்தீபற
வயலல்ல சண்முகனு முந்தீபற. (௧௯)

தேவமுனி பைசாச ரூகர்சித் தர்மனிதர்
தேகநீ யாகையா லுந்தீபற
திக்குகணு திபனாவை யுந்தீபற. (௨௦)

தேசமொடு காலவஸ் துப்பரிச் சேதமறு
மீசனெவ நவனேநீ யுந்தீபற
விதுதத்வ மசிகருத் துந்தீபற. (௨௧)

தேகநா னென்றுகொண் மோகமக லாதளவு
மேகமெனல் காணுதென் றுந்தீபற
விதுவுமறி வலதில்லை யுந்தீபற. (௨௨)

ஜீவனா னென்றுனும் பாவமக லாதளவு
மாவதிலை யாவுமொன் றுந்தீபற
வதுவுமய லாகாதென் றுந்தீபற. (௨௩)

பிண்டத்தி ஓள்ளதே யண்டத்தி லாயாத
பேயர்சொற் கேட்டலே னுந்தீபற
பெருமறையி னந்தமீ துந்தீபற.

(உச)

இல்லையென் னுணையெனை யன்றியோர் பொருளுண்டே
லல்லறீர் தயிலெனக் குந்தீபற
வறிவன்றி யாவும்பொய் யுந்தீபற.

(உரு)

திருவுந்தி முற்றிற்று.

ஆக செய்யுட்கள் சஉஎ.

நீத்தார்நெறி.

எல்லாமெனை யன்றியி லென்பதுபோ
னில்லாவுல கப்பொரு ணையமுரு
ரில்லாத்துய ரீனசை யுள்ளமிகல்
வெல்வாரிவர் வீணைர் புண்ணியரே.

(க)

அழியாத பரம்பொரு ளாயகில
மொழியாதுணர் வாருரை யற்றுயர்வார்
பழிபாவ மியற்றிலர் பாழ்நசையான்
மொழியாற்றமை மோனிக ளென்கிலரே.

(உ)

மலமோய மறைப் பொருண் மாநிலமே
லிலராசி யிருந்துரை யோபகர்வார்
நலனோடிழி வெண்ணி நசைக்குடடா
ருலகோரி நொருங்குண ருண்மையரே.

(ஈ)

தன்னுல்வீளை யுஞ்சக சீவபர
மென்னுவறி வாரெவ ரெப்பொருளு
முன்னொழி யாரவ னுனெனவே
பன்னுர்பழ வாதனை பாழ்படவே.

(ச)

பொறியோடு புலன்கரு மேந்திரியந்
தறிபோன்முடல் வளிகர ணந்தரை
ரொரிவாயுவெ ளிப்பல வீறில்வடி
வறிவாக வடக்கி யடங்குவரே.

(ரு)

இன்னுனிது விவநீ நானெனவே
உன்னுகெடல் விட்டொ ரவத்தையள
வென்னுவறி வுற்றிக சாலமுணர்ந்
தெந்நாளு மிறும்பு தெய்துவரே.

(சு)

அனுபவாநந்த தீபிகை.

துன்பின்பிள மையிகன் மூப்பெளிமை
வென்றிறிற்றை பொறைமா னமழுக்கா
றென்றிங்குரை யெண்ணில்கு ணங்குணியா
மொன்றிற்செட வுன்னுவர் யோகியரே.

(எ)

பிறவாவிற வாதபெ ருஞ்சுடராய்
மறவாநினை யாதும னங்கெடவே
றறயாவுமி யானென நிற்பர்பிறர்க்
கறமன்றி மறஞ்செய லறிவர்களோ.

(அ)

விபுவாம்விம லப்பொரு டாமெனவே
சபலங்கெட ஸபலமு றும்பெரியோ
ரபயம்பெற வருளுவ தன்றிபிறர்க்
குபயந்தரு மொழிசெரல வுன்னிலரே.

(க)

இருள்சேரிரு வினைகெட வெற்றினர்பின்
மருள்சேர்மொழி மாரில மேற்பகரா
ரருள்சேர்குர ரன்றியி லவர்தமொழி
பொருள்சேர்கரை யென்கிலர் பூரியரே.

(க0)

நீத்தார்நெறி முற்றிற்று.

ஆக செய்யுட்கள் சகல.

கடைக்கணித்தமைகூறல்.

முன்னொருநா னாதமுநி முன்னேக வவனெந்தன்
முகக்கு நிப்பா

வென்னையான் மறந்திடத்தி லிருந்தாலு மிலாவறுமை
யெய்த லாலே

யின்னல்வடி வாய்த்திகழ்வே னென்செய்வே னிறையொறுத்தற்
கென்றான் கேட்டு

என்னையான் மறந்திவன்பால் வரவெனச்சூழ்ந் தேன்சிரித்தா
னிடெந்திட் டேனே.

(ச)

முத்திபெற நற்கரும முயலுமொரு முழுமட்கவினேர்

முன்போய் நின்றான்

சத்தியமே யிக்கருமம் பிறவிதந்து நசித்தேகுஞ்

சாரே வென்றான்

பித்தனோநீ யென்றான்மெய் யெனைமறந்து பின்றேமும்

பிராந்த னென்றான்

புத்திகொண்டு சற்றசையா திருந்துண்மை யென்றுகன்மம்

புறங்கன் டானே.

(உ)

ஆலயத்திற் புகுந்தொருநா ளருச்சகரை வந்தனஞ்செய்
தடிகாளிந்த
வாலயத்தா நிருப்பதென்றான் சம்புவென்று ரெங்கென்று
னதோபா ரென்றார்
காலமுதன் மாலவனா யன்றிதுயில் வந்திடினீர்
காணீ ரென்றான்
மேலருள்வீ ரெனத்தூக்க மேலென்றான் சுயம்புகண்டேன்
மெய்யென் றானே.

(ந)

விண்டிவுறை யாலயத்திற் புகுந்தடியே னென்றங்கு
வீற்றி ருந்தே
யண்டமுண்ட திருவாயா நமர்பள்ளி யெங்கென்று
னதோகா னென்றார்
கண்டதின்றோ நீர்துயிலுங் காலத்தி லண்டமுண்ட
கதைநீ ரென்றான்
நன்றலநீர் சொல்வதென்று ராயந்தோயந்தாற் நெரியுமென்று
நகைத்திட டானே.

(ச)

கற்றவர்க ளிடையொருசத் விவேகசில புராணங்கட்
கழறக் கேட்டாங்
குற்றெதனை யெதுவாக்க முயல்கின்ரீ ரெனப்பிறவிக்
குறைக டர்ந்து
சிற்சொருபந் தனைச்சீவன் சேரவென்றார் பிரிந்ததுண்டேற்
சேரா தென்றான்
நற்கரும மெதற்கென்று ரிதற்கென்றான் பணிந்துய்ந்தே
ஒனென் றாரே.

(ரு)

பெத்தமுத்தி யறியாது பெருங்காப்பி யம்பயிற்றும்
பெரியான் முன்னின்
றித்தரைமேற் போதிப்ப தென்னென்றான் வித்தையென்று
ரெதனுக் கோநீர்
புத்திகொண்டு சொலுமென்று னவித்தைக்கென் றார்சிரித்தான்
வித்தைக் கென்றார்
வித்தைக்கென் வித்தையென்றான் மறந்தேனென் றார்நகைத்து
விடைகொண் டானே.

(சு)

கடைக்கணித்தமைகூறல் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுட்கள் சசக.

இயற்கைநிலைகூறல்.

அந்த முதயாத்த மில்லா மெனை
யான்மறந் தேயோ ருடல்வடி வாதி
நொந்து பிறப்பிறப் புற்றேன் போல
நொய்யக் கனவுகண் டேனறி தோழி. (க)

வாக்கும னந்தோட ராதமெனை
வஞ்சகி மாயைது ணைசெயக் காலன்
வீக்கி யொறுத்திட னொந்தேன் போல்
வெய்ய கனவுகண் டேனறி தோழி. (உ)

ஆதார மாகும நிவா மெனை
யான்மறந் தோருயி ராக நினைந்தே
வேதா முதலோரை யேத்தி யேத்தி
வீண்பாடு பட்டக னுக்கண்டேன் ரோழி. (ங)

எல்லா மறியு மறிவா மெனை
யானறி யேனென் றிருமறை யாதி
சொல்லாய்ந் தறிந்தின்ப முற்றேன் போலத்
துயக னவுகண் டேனறி தோழி. (ச)

இருந்தப டியிருப் பேனை மறந்
தென்னி லுலகுயி ராக்கி யழிக்கும்
பெருந்துய ருக்கிட மாரு மாயை
பெற்றோழிந் தேன்போற் களுக்கண்டேன் ரோழி. (ஐ)

என்றும் விளங்கி விளக்கு மெனை
யான்மறந் தெங்கெங்குந் தேடிய லைந்தே
பொன்றாக் குரவ னருளா லின்ப
போத முணர்ந்த களுக்கண்டேன் ரோழி. (ஈ)

மூடந்தெ ளிவுல காதி காணு
மொய்யறி வென்னை மறந்தவை தீரக்
காடாதி யிற்றவ மெய்தி பொய்க்
கழிந்துயந் தேன்போற் களுக்கண்டேன் ரோழி. (எ)

என்று மெனையன்றி வேரோர் பொரு
ளில்லா திருக்கவுண் டென்னு நினைவா
னன்றுதி தின்பதுன் பங்கள் வந்து
நாச மடையக் களுக்கண்டேன் ரோழி. (அ)

என்றும் பிரியாத வெண்ணைப் பிரிந்
தின்ப மிழந்தவ நென்னவி ளங்கி
முன்றிகழ் பொய்ப்பொரு ளாய்ந்தே யின்ப
முற்றரு வான கனாக்கண்டேன் ரோழி.

(க)

என்னினை வென்னில டங்கும் வித
மென்று மியல்பா யிருத்தன் மறந்தே
பன்னெறியாலதை மாய்க்கப் பாடு
பட்டொழிந் தேன்பேற் கனாக்கண்டேன் ரோழி.

(க0)

இயற்கைநிலைகூறல் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுட்கள் சடுக.

நூன்முடிபு கூறல்.

சடகோபர் வாக்கு.

“சித்தின் வயற்றிற் சிறிதுபிறந் தாலதமற்
றெத்தைத்தின் றெங்கே யிருக்குமென்றார்க் - கத்தைத்தின்
றங்கே யிருக்கு”மென்ற வாழ்வார் திருவாக்குக்
கிங்குளையா மிந்துலென் றெண்.

தேவர் வாக்கு.

“ஐயத்தி நீங்கித் தொளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வான நனிய துடைத்”தெனலை - யையமறக்
காட்டுந் தனதிடத்தே கண்டவர்க ளாந்த
நாட்டமக லார்வாழ்க நன்கு.

